

Ecclesiastica

i

Sequitur tractatus
eiusdem cancellarii Parisien. de p̄tate ecclesiastica. Et de origine iuris et legum editus
Constantie tpe concilij generalis.

Prohemiū qđ erpe
dit inquirere de ecclesiastica p̄tate.

In prima consideratione describit p̄tas ecclesiastica p̄ cām quadruplicem.

In secunda distinguit p̄tas ecclesiastica m̄ltis modis, et oñdē q̄ p̄tas ordinis est eq̄lis in oībus sacerdotib⁹s, quo ad cōsecrationē corporis xp̄i.

In tercias oñdē q̄ p̄tas ordinis non est simp̄lē eq̄lis in oībus sacerdotib⁹s et ep̄is.

In quarta oñdē quid sit p̄tas iurisdictionis in foro exteriori.

In quinta oñdē qđ sit p̄tas iurisdictionis in foro interiori et de duplice subiectōe.

In sexta ponit quadruplicē distinctio utrius et necessaria p̄ intellectu sequentū.

In septima qđ dicendū sit de ecclesiastica p̄tate du p̄siderat formaliter et absolute.

In octava qđ dicendū sit de ecclesiastica p̄tate p̄tū p̄siderat respectuē et qđammodo materialiter seu subiectuē.

In nona quid dicendū sit de ecclesiastica p̄tate, dum considerat quo ad vslim vel exercitium, et illuc fundat sup̄ma plenitudo ecclesiastice p̄tatis.

In decima oñdicitur q̄ in papa est plenitudo ecclesiastice p̄tatis et describit.

In undecima ostēdē q̄liter plenitudo Ecclesiastice p̄tatis sit in ecclesia vel genera li concilio.

In duodecima ostēdē de plenitudine p̄tatis papalis respectu ad bona ecclesia sciorū atq̄ laicorū.

In tertiacdecima fundat oīs p̄tas a pri ma iusticia varijs et multis mēbris.

Doteftas ecclesiastica debet ab ecclesiasticis quid et qualis et q̄ta sit agnoscere. T̄abet hoc utiq̄ fieri, vt et honoret cognita, cum dēns dederit talem p̄tate hōib⁹s, et vt in suis terminis honora ta serue ne plus de b̄to false eaz opiniōnes vel dep̄iūnant vel exalcent. Qm̄ p̄-

mum est sacrilege impietatis. Necrum de adulacē pestifera suspectum est. **C**onstat igit̄ q̄ de p̄tate ecclesiastica disputare vel inquirere nedū licet sed decet et expedit tñmodo sit intentio oculis simplex et rectus. Quidni sic liceat cum de ipsius oīpo tentis dei p̄tate crebro fiat absq̄ oī temeritate cōquisitio. Nec me p̄sideratio mouit ut de p̄tate ecclesiastica sub pauculis consideratoib⁹s differem, quatinus materia que qđ ammodo videt infinita, sicut tractari solet ab aliquibus p̄ autoritates et al legatōes, resoluere ad paucos certos et claros terminos, p̄ descriptōes et divisiones resolutiue pecedendo allegationum cōfusione dimissa, quales apud doctores innere, nō est difficile. Ceterū nō usurpo nūc in hoc opusculo oī aliis, me dictum aliquid qđ alibi nō inueniam sciens illud cosmici. Nullum est iam dictum qđ non dictum sit prīus. Satis est si ex bene inuenitis et doctrinis aliorū, ego meis verbis meo oratione fauum aliquę veritatis instar apum apia quadā arte compingā. Fier aut initium a quid noīs terminorū, qm̄ hoc ignorato paralogizāne faciliter inquisitores veritatis. Ut vero finis de origine iuris et legum.

Consideratio I OS

Doteftas ecclesiastica est p̄tas q̄ p̄ xpo supernaturaliter et sp̄aliter collata est suis aplis et discipulis, ac eorū successorib⁹s legitimis, usq̄ in fine seculi ad edificationem ecclesie militantis, sīm leges en angelicas, p̄ cōscitō felicitatis eterne. **P**ec descriptio data est p̄ cām quadruplicē sīm quas distinguunt p̄tas ecclesiastica ab alia qualitatib⁹ p̄tate. Doteftas ibi ponit p̄ generē. **C**est aut potestas, facultas propinqua ad exēundum in actum, propinqua inq̄/qr̄ sīm facultatem remotam et obedientialē non est impossibile apud deum omne verbum. **P**oro notat causa efficiens p̄ncipalis cum dicit. **A**xpo supernaturaliter collata. **C**ausa vero materialis vel subiectiva signat cum subdit, suis aplis et c. **C**ausa formalis insinuat eaz dicitur sīm leges en angelicas dant em formātēq̄,

De potestate

Penit' ea finalis cōcludit. Ad edificatiōne ecclesie militantis p cōsecutiōe feliicitatis eternae. **A**dditū est h̄oc ad uerbi sp̄litter, ad exclusionē donorū supernaturālum q̄ omniuia tori p̄nit esse cōia, sicut sūt fides, spes, caritas, prophetia, timor, pietas, et filia. **T**ūn ecclēsia cōtrace sumit dū loquimur h̄ic de ecclēsiastica p̄tate, p illis vīc̄ qui sp̄li quodam signaculo dedicati sunt ad diuinū servitū, a clēcitatū q̄ infimum tenet gradū, vīc̄ ad sup̄mū quo papa decoratur. **N**ullo si non sit hec descriptio p̄pria cōp̄tēs oī, et soli ecclēsiastice potestati. qm̄ oī alia p̄tās, vel est naturalē in dīta, quo ad cām efficientē, vel est b̄m leges naturales authūmanas regulata quo ad cām formale vel est ad finē naturale imme diate et p̄ncipalē ordinata. **V**el deniq̄ q̄ ad cām subiectiū radicat̄ in habentibus eām b̄m dona naturalia, etiā ubi sup̄ natūralia nō adēscent, q̄liā sūt fides, spes, et charitas. **T**ūn p̄tās seculāris conuenit alijs q̄ xp̄ianis baptisatis. P̄tās autē ecclēsiastica de necessitate fundat̄ in dono sup̄naturali sicut est character baptismalis de cōi legē, qui character in viatorib⁹ eos de ecclēsia militāte reddit, facit insup̄ idoneos et capaces ecclēsiastice p̄tatis. F̄atemur itaq̄ q̄ charitas seu grā gratū facies, uelde decens est in suis cepturis, vel iam habētibus ecclēsiastica p̄tate, nō tñ exigit p̄ dādo titulū q̄ si sine ea nequeat in aliq̄ fundari vel subsistere p̄tās b̄mōi. **H**ic em̄ fuit error vetus Waldensiu⁹ et pauperū de Lugduno qui p̄ Wycliff et seq̄ces suos renouari q̄situs est, sed in iste dānatus. **C**ur ita? Ne hierarchicus ordo p̄tatis ecclēsiastice maneat instabilis vagus et incertus cum nemo sciat an amore vel odio dign⁹ sit, **E**t min⁹ hoc de grā p̄destinatiōis p̄ster quā ponūt radicē necessariā p̄ titulo vel iure cuiuslibet p̄tatis. **M**agisq̄ descriptiōe p̄sup̄posita p̄ intelligētia qd̄ sit ecclēsiastica p̄tās in genere descendemus ad sp̄es. **P**ro quarū noticia multiplex et aduerreda ē distinctio, vt dīce q̄ addite generi cōstitutū specie innotescat.

Consideratio 2. 11

Potestas ecclēsiastica secernit prima p̄ sui diuīsionei p̄tate ordinis, et p̄tā-

tem iurisdictōis, **R**ursus p̄tās ordinis, duplice habet respectū. Unus est sup̄ corpus xp̄i mysticiū verū, q̄ ad cōsecrationem eius. Alter est sup̄ corporis xp̄i mystici seu mēbra eius. **E**t hoc dupl̄, vel q̄ administrationē corporis xp̄i veri, vel q̄ ad ministratiōne vel exhibitionē alterius sacri sicut est ordo vel cōfirmatio, vel p̄nialis absoluū. **P**otās iurisdictōis duplex est, una in foro exteriori, altera in foro consciē interiori. **R**ursus p̄tās iurisdictōis in foro exteriori dupl̄ cōsiderat. Uno mō p̄mitēdā tetradita ēa xp̄o b̄m legē enāgelica, Alio mō p̄mitēdāta est ex b̄māna cōstitutiōe vel dono per p̄ncipes seculares aut aliter. **S**ubinde p̄tās iurisdictōis in foro interiori cōsurgit ex dupl̄i radice. **E**nō ex p̄te hoīs vltro se subiectis tali p̄tāt̄ sicut eis sp̄ote p̄fītēs subicit se p̄s bytero, et ordinād̄ ep̄o. **I**llius subiectis modis cōsurgit et auētēs fugiōis, hunc vel illūm tali vel tali subiectis qd̄ fieri p̄nō ad arbitriū illius q̄ subiect. **E**t sic inter dupl̄e hā subiectiōne dīa magna pater. **E**t qm̄ ad pauca asp̄ctēs defaciēt et enunciātēs seip̄s vel dicta sua nō resolūnt̄ s̄z p̄fundūt̄, eorū doctrina reddit̄ vel erroneay vel in intellectu bilis vel difficilis et p̄plerā. **D**octrinādō sapientū facilis teste sepiēt̄, q̄i resolute et ordinatē p̄ distincțiōes tradēt̄ oīa separtes p̄ciosū a vili, et p̄caūtēs ne luce ventatis te nebrosa nubes erroris iuoluat̄ s̄z litignis sine fumo. **B**edarāt̄ multiplicis hīn̄ distincțiōis melī aliter dare nō possum⁹ q̄ si sua cūilibet mēbro donec descriptio v̄l sp̄lis notificatio. **V**icamus igit̄ q̄ p̄tās ordinis p̄mō mō cōsiderata est p̄tās ecclēsiastica respiciēs p̄ncipali⁹ et essentialiter p̄scrātionē corporis xp̄i veri, q̄. s. p̄t b̄m̄ ēa p̄lectāre corpus et sanguine xp̄i virtute verbou⁹ sacrālū. **P**onē hīc p̄tās ecclēsiastica p̄ gene re q̄ p̄tās qd̄ et q̄liā sit īmediate p̄dūmūs, cuiō descriptionē hic et in oībīs dūr̄ dicendis absq̄z alia repetēt̄ et supponimus dūvēt̄ur hoc termino p̄ genere p̄tās ecclēsiastica. **A**ddit̄ hec clausula respiciēs p̄ncipali⁹ et cōc̄. tanq̄ p̄ differentia specifica, distingueāt̄ eam a qualibet alia ecclēsiastica potestate. **H**ec potestas de lege communi in absc̄ibilis ē, inausib⁹līs, et illimitabilis.

Ecclesiastica

i

in sua essentia, quoniam quisque est sacerdos nite
co-sacerdos, si templet cum intentione et cum for-
ma et materia debitis co-sacerdare; sacerdotus tamen
qui erit si excommunicatus; si hereticus; si quoniamque
degradatus extiterit; peccaret nihilominus
in hoc casu nec ad ueritatem suam sed damnatio-
nem hoc ageret. **J**uxta quod ut ille dicit
qui solet, quod aliqui sunt de necessitate executi-
onis homini potius dupli. **T**ina e necessitas
solius preceptum cuius transgressio graue peccatum
est, sicut quod excommunicatus non co-sacerdot. veruntur
hecto transgressio non impedit sacerdotem esse
cum principaliter, quod est transubstantiatione. **A**lte-
ra est necessitas co-sacerdotis vel sacri. consi-
stens in hoc quod minister sit natus ordinatus
hunc intentione sacerdoti cum forma et mate-
ria debuit, quod si alterum defuerit, nihil efficiat
et peccat. **H**anc potestem tradidit doctores
co-corditer parentem eam in oibus qui sacerdoti
sunt sacerdotes, quod potius collata fuisse credi-
tur in cena domini dixit Christus apostolis hoc facite
in mea commemoratione. ubi doctores co-i-
ter sentiunt quod Iudas illius fuit sacerdos consti-
tutus sicut pater electus in apostolatum potestem
predicandi et faciendo miracula suscepit.
Et hic sumit argumentum quod potius eccles-
iastica non necessario fundatur in fide vel gratia
sed in charactere baptismali quem de lege
co-necessario presupponit.

Consideratio 3

Destras ecclesiastica ordinis alio-
modo sacerdata potius respicit ministrati-
onem corporis Christi fidelibus, et mi-
nistracionem sacerdotum ordinis et confir-
matorum. Consecrationem insuper virginum, ab-
batum et eccliarium, et institutionem ecclesie non est
equiliter in quibet sacerdote. **C**uiusmodi est quoniam
simpliciter sacerdos inter eum doctorem suum
non potest ordinem ferre, neque sacram confirmationis dare, neque sacerdare virginem tecum. **E**t tamen
defacto sic quod si tale aliqd templet agere, ni-
hil in efficit, quod neque confirmat neque ordinat.
Christus autem volenter confirmari, si volenter per-
tere ad ordines promoveri, quod si eorum suscep-
tibilis (quod dicitur propter seruum mulieribus) tempta-
uerit vel confirmare vel ordinare ordinat
utique vel confirmat defacto hunc excommunicatus, hunc
inequalis, hunc degradatus extiterit. **E**t in
hoc pariter oibus epis, ab insimuloque ad su-

pernum qui papa de potius ordinis. **M**onasterium
in sacerdotibus minoribus est hec potius ut
dictum est saltus in tali plenitudine seu perfectio-
ne quod hoc posunt. **L**icet co-cedat cum maiori
potius doctori quod supra sacerdotum simplex
nulla est altera potius ordinis, neque in epis
neque in papa, sed aliter est in epis et papa ali-
ter in simplicibus presbyteris, sicut exemplifi-
cant, quod eadem est humanitas in hoie dum est
puer et eadem dum factus est vir. vir nihilominus
generare potius sive puer nequam. **C**um
igit fuerit inter apostolos et discipulos talis di-
stinctio, sicut inter epis et simplices cura-
tos sacerdotes, sicut notat Iustus et magister in
ij. dis. xxvij. ca. viij. allegatis eiusdem presencia est
veritas huius considerationis. **S**ivo loqure
mur de potestate iuris, iuxta quod dicitur solet. **I**l-
lud possumus quod de iure possumus certi
or adhuc est ista considerationis, quod nullus sacer-
dos nite ministeriat aliquod sacram, secluso ne-
cessitatis casu nisi iurisdictione habeat sup-
illum cui ministeriat. **S**ed super hac dabit
consideratio sequens, satis sit interim apudisse
quod litera sit vel non sit ecclesiastica potius ordinis in o-
ibus presbyteris quod ad sacerdotem corporis Christi
veni eandem habent sacerdotes omnes potestate. **N**on
tum vero ad sacerdotum ministeriationem, dispar est
in epis et simplicibus presbyteris potius seu fa-
cultas tam de iure quam de facto. **P**otius in minis-
trorum ecclesiastico instituto, quod est potius co-
petens primis hierarchiis, de primo ordinis et
secundo, non sunt in inferioribus quicadmodum sunt
curati, quod licet purgare illuminare et perficere
possint plebeum suum, potius in inferior angelorum hie-
rarchia purgat, illuminat, et perficit sub celesti
vel humana hierarchia. nihilominus hec potius
ministrorum non extendit ad hierarcharum spalem
institutionem, de instituto coi. **A**ddamus quod
si primus hierarcha summus potius, vel alij potius suo modo possint per ratione
bili causa vel necessitate dare suis inferioribus
adiutores ad exercendum hierarchicos actus
quod sunt purgare illuminare et perficere plebes
sibi subditas sicut inenarrabile penitentias
et privilegiatis, hoc tamen sine manifesta ratione
vel necessitate facere non debet vel cum eorum de
deiecto, irreverentia, vilipendio apud illos
quibus honor debet esse et a quibus debita
sustentatione recipere per suum statum et ministerio
potest. **Q**uis ei minore debet adulto prouide-

De potestate

si puniti et potestis se nolente? Nec tandem claudicare dicitur, obligatio mutua episcoporum vel curatorum ad plebes suas. Claudit autem dum plebes eximuntur et liberantur (si ista libertas non iniq[ue]ta est) dum eligere sibi prius bies-
tarchizates eos in foro scientie vel in predicatione aut sacro et alio ministratone. Prelati vero maiores vel minores remanentur hac obliga-
tione restricti ut non licet eis plebis suis ne-
gare quicquid in predictis conscientie ratione ne-
dum de eis ratione redditum sint. eni si
pestilentiali si epidemiali si quavis alia ab-
ominabili contagione morbi laborauerint.
Præterea si tales vice pastorum dari, luporum
acipiatur officium, si seducatur subditos, laceretur
et denovaret, nulla relinquitur eis obviatio vel
proponendum prætextum, nisi forte dicatur quod hi lupi
res sunt pro iudicibus, sed aperte est in iudicio plati-
torum de quibusdam, inimici nostri sunt iudices.
Autem dicit lector circa considerationem istam de
episcopatu. si sit ordo vel sacerdotium, ex apostolo the-
ologo et iurista est pro cordia in re. b[ea]t[us] p[re]cipie-
do, sed explicatio diversa est. Quia iuncte
vocat episcopatum esse ordinem, quoniam potest ultra sa-
cerdotium. Theologus vero procedunt secundum sc[ri]ptum
et episcopatus est prætexta hierarchica supra sacer-
dotium, sed quod nihil additum prætextis supra corp[us]
christi verum, præterea non dicunt quod sit nouus
ordo sed b[ea]t[us] noua prætexta hoc credit in idem
R[ati]onib[us] attendat quod de confirmatione dicit
sanctus Thomas eam committi posse a pa-
pa simplici sacerdoti, propter beatum Gregorium, quod
claram dictum, pluribus tamen hoc non placet, et
dicunt illos de quibus loquitur Gregorius, non
suisse confirmatos, tolerati autem sunt sic ma-
nere, quod confirmatione non est necessitatis sacramen-
tum. Denique dat ratione pro doctores curmuler non
sunt susceptibilis cuiuscumque ordinis quoniam sub-
iectio sexus est, non hierarchice voluntatis.

Consideratio 4

Potestas ecclesiastica iurisdictio
mis in foro exteriori est prætexta ec-
clesiastica coercitiva, quod vallet exer-
ceni in alterum etiam in iure, ad diri-
gendum subditos in fine beatitudinis eter-
ne vel in fine primaria et principali intentio-
num. Ad dicta est fatemur hec ultima clau-
sula descriptio ad explicationem magis quod ne-
cessitate quam heretique in hoc no[n] possi-

to per genere, prætexta ecclesiastica, sicut in descri-
p[ro]p[ter]e sua notatum est. Attendat autem quod iuri-
sdictio domini nomine generali quod iuris dominio, ut
prætexta dicendi iuris, vel iurisdictio quod iuris di-
ctio, et per multationem vel notificatio seu præ-
dictatio. Proprie[te]t vero domini iurisdictio facultas
seu prætexta propinquia dicendi vel suu[m]andi iuris in
altru[m] etiam in iure. Et hec duplex est. Episcopalis
et spiritualis. Episcopales exercet summa leges ci-
viles ad finem quiete conuersationis humane
per bac vita. Spiritualis autem exercet summa leges
canonicas ad finem principalem eterne beatitu-
tudinis conseruandam. Ceterum prætexta hec iuri-
sdictio ecclesiastice adeo vicina est iurisdi-
ctio seculari et politice, quod laicos immo et mu-
lieribus plerisque in multis casibus coeca-
ri potest executio vel committit. Non potest
conculcari Christus Matth. xviii, dum dicit petro via-
ce oim. Si peccaverint in te frater tuus va-
de et corripe eum te. Sequitur quod si te non audie-
ret dic ecclesie, quod si ecclesia non audierit, sit tibi
sicut ethnicus et publicanus. Quo in
loco fundatur iurisdictio prætexta excommunicandi vel in-
terdicendi ab ecclesiasticis sacris et cōione
fidelium, rebelles et inobedientes ecclesie. Sicut
v[er]sus est apostoli 17 de horatibus est ad Titum
iii, scribentes hereticum boiem post primam et se-
cundam correptionem deuita. Et sile dicit, i.
ad Corin. v. Si quis frater no[n] faciat intercos-
tum. Sequitur. Cum hominem nec ab aliis sumere,
fundatur iurisdictio ab eo, qui calumni pombi-
li in h[abitu] textu plenitudo prætexta gladii spina-
lis et executio eius in ecclesia super quilibet
christianum qui est frater noster, eni si papam fuerit.
Hec accepientur est hic, dic ecclesie, i. pape
sumbiens. Item quod subiungitur est placiter. Que-
cumque ligaueritis super terram te. Benignus si
non haberet ecclesia talis prætextum et executio
frustra dixisset Christus, dic ecclesie, quod potius sit
impune non audiiri, contra illud quod sequitur
Si ecclesia non audierit sit nobis te. Tunc
sed prætexta diffiniendi determinat statuendi
decemperi, constitutiendi precepta leges et cano-
nes. Procedendi denique contra non obediens
v[er]s[us] ad suam excommunicationem inclusum, immo
summa canones nunc institutos usque ad inno-
cationem brachii secularis, quod domini in textu quod si
ecclesia non audierit te. Auguris ergo eccl[esi]e

Ecclesiastica

i

Si q̄libet frater n̄ q̄ dicit ad deus; **P**r̄ n̄. si-
ent explicat alibi xp̄us. Qui vos audit me
audit. **C**ōsumat hāc s̄niā statuta & pra-
cīata in hoc sacro Conſtan̄. & cilio. p̄ferti-
v̄. ap̄lis ani. **A**. eccc. xv. i. ſeſſio e publica.
Lur' inē cetera ſūt hec decreta duo p̄ma.
Verō declarat q̄ ipsa in ſp̄uſtō legitie
p̄gregata ḡniale & ciliū facies & eccl̄ia catho-
licā militatē rep̄tas pr̄te immediate a xp̄o
bz cui q̄libet cuiuscumq; ſtat⁹ vel dignitat⁹
etia ſi papalis erit obediē tenet i his q̄
p̄uenit ad fidē & extirpatōez dicti ſcismatis
ac generalē reformationez eccl̄ie dei i capite
& in mēbris. **T**ē declarat q̄ q̄cumq; cuius
cumq; ſtat⁹ vel dignitat⁹ etia ſi papalis exi-
ſtat q̄ mādatis ſtat⁹ ſeu ordinato ib⁹ aut
p̄ceptis bni ſte ſynodi & cuiuscumq; alteri
us & alij generalis legitie p̄gregati ſing pre-
miffis. ſen ad ea p̄tinetib⁹ facit vel facien-
dis obediē p̄tumacē p̄tēperit. niſi resipu-
ent p̄digne p̄tie ſubijcia & debite puniat
etia ad alia iuriſ ſubſidia ſi opus fuerit re-
curro. **C**ōcludit aut̄ ex p̄missis q̄ ſi
ptas p̄dicta ſit eccl̄ie data & ciliū generale re-
p̄ntans eccl̄ie bz illā. imo videt q̄ eccl̄ia
ut ſparis ſoliderat nō bz illā p̄tate niſi i
q̄dā materiali ſeu potentiā. ſed p̄gregatio
ſua et vnitio q̄ fit in cōcilio generali dat ei
ſorma ſicut i alijs cōtitutis & exēpli dgi p̄t.
Ferundaē p̄dicta ptas eccl̄iaſtica iurisdi-
ctōis i vnitate v̄l ſuone tali. queadmodū
notasse videt elenat Auguſtin⁹ & claves
eccl̄ie date ſūt vnitati. **C**erunt̄ hoc non
impedit qn date ſint petro tāq; monarche
legitimusq; ſuccesſorib⁹ ſuis p̄ncipali⁹ tñ
eccl̄ie: p̄mo rōne indenabilitatis. q̄ por-
te inferi no p̄ualebūt aduersus eā nec defi-
ciens fides ei⁹. nō ſic de papa. **S**ecundo rōne re-
gulabilitatis. qm̄ bz regulare oſum p̄tatis
papalis. nō ſic ecōuerſo. **T**ercio rōne mul-
tiplicitatis qm̄ eccl̄ia p̄tinet p̄tate quālibet
eccl̄iaſtica. etia ſapale. nō ſic papa p̄ſertim
in extenſione. **Q**uarto rōne obligabilitatis
qm̄ eccl̄ia p̄t adere leges obligat̄es & regu-
lantes etia ipm̄ papā tam q̄ ad pſonā q̄ re-
ſpectu vſus p̄tatis. **M**onſic ecōtra p̄t pa-
pa iudicare totā eccl̄ia vel vſum ſue p̄tq̄
limitare. imo ſi papa p̄dat leges & canonel
videt obſeruādū ill̄ qd̄ ſniā ſicit Aug.
Leges iſtituunt̄ cū p̄mulgan̄. ſumman̄

aūt cū moribū ſcenſu approban̄. **H**oc
em̄ dī ad reprimendū p̄ſumptiōz q̄undā
ſummoū p̄tificiū ut eis adulatiū. q̄ vidē
tur voluisse debere ſenuari p̄ regula imu-
bilis de papa respectu cuiuslibet p̄nincieol-
tius eccl̄ie. **N**ō placuit p̄ncipi legis h̄ vi-
goz. q̄ſi nullū ſuoperet eramen ſup̄mum.

Daddita ē v̄o p̄ inobedientiū coertiōe **S**
penalis excoſatio. Et ſit q̄ dicit pena **S**
hāc eevlūmā quā infligē poſſit eccl̄iaſtica
ptas iurisdictiōis ex iſtituto e p̄pi ſola pri-
maria. ſic q̄ n̄ extēdit ad in carceratiōz. nec
vt aliq; adiudicet mori v̄l flagello corpora-
li. ſi ſacit hoc eccl̄iaſticus dū ſacit. ex p̄ceſſi-
one p̄ncipiū quēadmodū multā ob eoꝝ de-
uotionē iurisdictiōis tgalis aučtem cleruſ
acepit. q̄ nihilominus iurisdictio vel cen-
ſura v̄l ſp̄ualis ſicut ſeſſio & eccl̄iaſticoꝝ bona
tpalii. ppter dedicationē & applicatiōez ac
eos q̄ ministrat̄ eccl̄ie. ſicut panes p̄poſitio-
nis p̄mitie & decime. vasa inſuꝝ tepli. ve-
ſtes & ſilia dicebant̄ in lege veteri ſacra. vel
ſtā. ſic & noua lex hoc retinet. **C**ac p̄na-
de p̄ſurgit. q̄ eccl̄iaſtica censura quā xp̄us
p̄tulit & p̄mulgan̄ voluit vbi p̄t. **A**ath.
xviii. p̄n̄ post dorationē eccl̄ie in bonis
tpalibus applicata ē ad defenſionē coerci-
tua volētū vēdicare ſibi. vel impēdīre tga-
litatē bmoi. p̄ ercoſatioꝝ v̄ig & interdicta
q̄ pena vel censura videt p̄mitus iſtituta
q̄ p̄tinaces ſcismaticos & hereticos & alios
incorrigibiles viciſos. Qui legi tanq̄ dia-
uine & nāli papa ſubiſc̄t. ſicut & frater eſt.
poſes delinquare. **N**ec aut̄ applicatio gla-
di ſp̄ualis. ad defenſionē tpaliū. ſi p̄fusio-
ne magnā in eccl̄ia. ſi vilipēſionē vel p̄tē-
ptū euāgelice huius cēſure ſue q̄ ē excoſica-
tionis gladi⁹ extreme formidabilis. **S**i de-
mīz laqueos aīab⁹ multoz magis q̄ ſal-
te ſp̄uale indurēt vel inducat. expiēntias
teſte voco. Itaq; ſicut tpalitas addita ē ec-
cl̄ie p̄ doce ſua. videri p̄t aliquibus / q̄
ad eius defenſionem ſit addere ſufficerat
aduersus impētitores. pena vel censuram
tpale / vt ē multatio pecuniaſia vel corpa-
lis detētio / vel arreſtatio bonouꝝ p̄urom̄.

Consideratio **¶** **T**

Destas eccl̄iaſtica iurisdictiōis i ſo-

p̄ro interiori q̄ nō eſt p̄prie coerciua

De potestate

sed magis spontanea q̄ ad subiectos se eis
dē. est p̄tā ecclesiastica sup̄ corpus xp̄i my-
sticū illuminādo & p̄ficiēdo ip̄m p̄ docim-
nam & lacerōz ministratiōne & purgando p̄
baptismi & p̄nīe sacra. **A**dūterēdū ē ita-
q̄ hec p̄tā iurisdictionis q̄ radicaliter fū-
dat in p̄tā ordinis sacerdotali et ep̄p̄lis
dū in sua generalitate p̄siderat. respicit mlt
tipliciter corpus xp̄i mysticū. qđ est fideli-
um eccl̄esia q̄s fideles optet b̄m tres act̄s
hierarchicos regere qui sunt b̄m Bonyfici-
um. purgare. illuminare. & pficere. P̄urga-
re p̄ inflictionē penale excoicatoins vel in-
terdicti. si rebelles inueniantur qđ spectat ad
iurisdictionē coercitūā de q̄ p̄dictū ē. q̄vis
hec purgatio fiat p̄ baptismū & p̄sacrāle ab
solutionē. nō tñ coercitū. P̄opportet insup-
illuminare. p̄ p̄dicationē & doctrinā. P̄op-
pet demū pficere p̄ aliorū sacerdotum mini-
strationē. **D**oro talis ministratio sacer-
tum nō haber p̄ materia debita res soluz
insensibiles. p̄ut est in cōsecratioē corporis
xp̄i vbi p̄ materia debita requiri. sufficit
panis triticenus & vīng. **N**e refert q̄ ad con-
secratioē necessitatē. si panis sit ipsius con-
secratioē vel alterius. **S**ecundus ē in ministrati-
one sacerōz vbi requiri. q̄ persona cui fit mi-
nistratio sit ministrati subdita. p̄terq̄ i ba-
ptismo qđ ē necessitatis sacram nō iterabile
Bit in sacerō p̄sumatois & ordinis qb̄ in-
delibilis charac̄ imp̄mī. inde sufficit de
necessitate sacri. nō tñ p̄cepti subiectio vo-
luntaria suscipiētis hec sacra ab illo q̄ p̄ferre
p̄ illa. peccatū dās atq̄ suscipiēs. si nō as-
lit subiectio q̄ superiore ordinata. **S**ecundūtū ē
in p̄nīe sacerō. vbi de necessitate sacri et p̄cepti
requiri p̄dicta duplex subiectio. inq̄ cōiore
doctor̄ s̄niam. sic q̄ alieni nō dat absoluto
et si dari reperit. q̄ mā deficit q̄ p̄ceccator
subdīt. Subditū inq̄ nedū voluntaria
subiecto. s̄ aliena sup̄ious anctē. **H**ocri-
te statuit p̄mus legislator̄ xp̄s. h̄ eccia sic
elucidauit & tradidit. ne p̄fundere ecclesiasti-
cu régimē. & ne hierarchic ordo quē tradit
Bonyficiū talē eē ve insima reducat ad sup̄-
ma. p̄ media turbare. **C**idere ē igit̄ quē
admodū p̄tā hec ecclesiastica iurisdictionē
quādā exigit cui p̄uenit q̄ libera sit & spon-
tanea vere vel interpretatne circa p̄sonas in
qua exerceat hec iurisdiction. aut saltē q̄ nō
serat in iurū. **Q**uis ei dicēret q̄ alijs in
uit̄ vel baptisat vel confirmat vel absoluē
in foro p̄scie. vel ordinat & ita de reliquis.
Hinc ē q̄ papa q̄ nulli p̄sonae p̄icularis
est ut coerceri iuridice possit i exteriori foro
subest tñ q̄ ad iurisdictionē hāc annexā ordi-
ni sacerdotali p̄fessori suo & ordinatori suo
si antea sacerdos n̄ fuerat vñ & ab hostiē
p̄secerat ep̄o q̄ mior ē. **P**roficiat atsup̄ p̄
modū talis distinctio duplē iurisdictionē. **P**
onis coercitū. s. et nō coercitū cū iurisdictio
vel iaduertētia gignit iurisdictio apd̄ alijs
infinitā. **N**ā cu vius doctorū cois habeat
dicē q̄ p̄tā ordīs eq̄līs ē in oīb̄ sacerdoti-
bus & platis. accepit an̄ occasionē error
q̄ q̄libet sacerdos possit quelibet absoluē
possit p̄dicare n̄ missus. possit enarrātū
misstrare. **I**nuenim̄ aē q̄ hec iurisdictionē
nis p̄tā p̄missa est apl̄is an̄ passione xp̄i.
Dath. xvij. Amē dico vob̄. Quesic̄ al-
ligantū sup̄ tñ erā. erūt ligata tñ celis tē.
Et p̄missa fuit petro. **D**ath. xvi. Lidi da-
bo claves regni celoz. **S**p̄ resurrectionē
suā collata ē apl̄is qñ insufflāt̄ eos dixit.
Accepit sp̄m̄ st̄m̄ qñ remiserit p̄tā re-
mittūt̄ eis tē. Job. xx. Et ibide vñ. dicit̄
est petro. P̄ase ones meas. **A**dīta ek-
seu p̄tā p̄firmata p̄tā p̄dicandi. cū p̄tā
p̄feredi baptismūv̄l p̄tā iā date p̄tā ere-
cūtio iussa ē. **D**ath. vlt. Lutes i mūndū
vñiversū p̄dicare enāgeliūos creature bap-
tizantes eos i noīe p̄nīs & filiū & sp̄ūfici. **U**n-
h̄ i casu nc̄cītāl q̄libz riatoz baptisare pos-
sit. h̄ tñ faciūt̄ ex officio yl̄ eccl̄astica p̄tā
soli sacerdotes. **H**unc āt p̄tā iurisdictionē
onis q̄ in latitudine sua p̄siderata. nedū ad
sacerō p̄nīe s̄ ad alioz sacerōz ministratoz & ad
p̄dicationē extēdīt̄. an̄era ē p̄tā iurisdictio-
nūt̄ accipīt̄ vite necessaria. **D**ath. xii.
Luc. x. qđ apl̄s p̄firmavit. **L**oy. ix. Quia
dign̄ ē op̄ari mercede sua. **C**oſequēt̄ su-
dat̄ in hac p̄tā sumēti vite necessaria. nō
habilitas dotatois eccl̄astice loco pecimā-
rū & p̄mitiarū legis antiq̄. **P**erq̄ p̄tā
faciēt̄ miracula & s̄videat̄ annēra fuisse p̄
xp̄m licētia p̄dicādi verbū dei. qñ misit̄ os
cip̄los ad p̄dicādi. et dixit eis. **I**nfirmos
curatos. demonia eis citate tē. **M**obilomin̄ ei
det̄ hec p̄tā donū gēlōvātū. p̄uenire potes
cūlibet ex fidelib̄. put̄ ad edificatoz eccl̄e.

Ecclesiastica

i

se indicabit expediens spūs sanctus qui di
stribuit singulis p[ro]ut vult.

Consideratio 6 X

Destas ecclesiastica considerari p[otest]ur tripl[iter]. Uno modo formaliter in se et absolute sine respectu. Alio modo materialiter seu respectu propter applicatio[n]em ad hanc vel illam personam: iure legitimo, quod coinerit per selectionem electorum, quod sicut dicit apostolus. Nemo sibi assumit honorem, sed quod vocat a deo tantum aaron. Postea hec de instituto missio[n]um et actione quam passim. Considerat tertio modo quod ad exercitium vel executionem, quod frustra est potestia summa si non habeat actu[m]. Proficit hec consideratio quod distinguunt et resolvunt modos locum variis, tam theologorum quam canonistarum de ecclesiastica potestate cuius resolutionis ignoratio vel inaduertentia falli plerisque facit et fallere quoniam aliter loquendu[m] est de ecclesiastica potestate dum in se considerat formaliter et absolute. Hie dum considerat materialiter seu respectu, aliter dum considerat quod ad exercitium usum vel executionem sicut infra docebitur. Notemus p[ro]terea modos c[on]cedi in quibus in metaphysica posuit. Primo, quod inaduertentia facit oberrare quidam dum inquit. In quod vel in quibus sit plenitudo ecclesiastice potestis? Quoniam modus c[on]cedi ita sicut est integralis in suo toto. Alio sicut totu[m] integrale suis p[otes]tibus. Tercio sicut spes in genere. Quartu[m] sicut genus in specie. Quintu[m] sicut forma in materia, quod forma triplice est, materialis et eidematis et mathematicalis. Sextu[m] sicut effectus in sua causa efficiete, dirigente vel regente et regnum est in rege. Septimus sicut ordinata in fine sit in suo fine, quemadmodum ut in beatitudine. Octauu[m] sicut locatum in loco. Ex quo p[ro]pter distinctionem manifestum est quod summa quod triplice reparet et adaptaret modum esse sendi, hoc addat et aliud. Subiungantur itaque distinctiones de usu potestis ecclesiastice. Est enim unus aliquis licet et rite, est unus illicitus et ratus. Est unus licet et non ratus, est unus illicitus et ratus. Exemplu[m] primo dum sacerdos consecrat vel absolvit cum circumstantiis oib[us] ad h[abitu]m requisitis de necessitate vel sacra vel p[re]cepti. Exemplu[m] secundu[m] sacerdos consecrat in p[ro]to mortali vel cum transgressione p[re]cepti. Exemplu[m] tertiu dum sacerdos quoniam in se bona fide et intentio credidit

absoluere consenserit ibi uter in hoc b[ea]tissima clausu, quod profites quod meritis in confessione sua, vel obice secreto ponit neque absoluere. Exemplu[m] quartu[m] in casu porci si sacerdos sciens quoniam utrum erga aliquem, cui fictione aguouerie et quod neque sibi subjectum est. Colligitur p[ro]pter alias distinctiones ad intelligentiam promissorum et sequenti duobus quoniam an potest ecclesiastica sit equalis in oib[us]. Quia quoniam per potestate facti vel iuris facti sic quod dum acceptas fieri, sit siue bene si male. Unus vero dubius fit iuxta allegaturum. Id possumus quod de iure possumus. Credit autem hec distinctione ad alteram peccata de necessitate duplicitate in consecrato est, corporis Christi. Quoniam altera est sacra, altera est precepta. Et hec sicut distinctione per extremitatem ad ecclesiastica potestem super corpus Christi mysticum, quo ad ministratores sacerdotum et characterem primi sicut sunt baptismum, confirmationem, et ordo, quoniam sicut in potestate ordinis super corporis Christi verum sufficit aliquid de necessitate sacra, quod non sufficit de necessitate precepti, quod peccat quod per vel propter ordinationem ecclesie consecrat. Dic inuenimus in potestate ecclesiastica super corporis Christi mysticum pertinet quod ad ministratores trium sacerdotum quod dicta sunt. His distinctionibus et alijs quod predicta sunt attentis posset statim inuestigari quod et in quod sit plenitudo ecclesiastice potestis. Nihilominus ante iuxta p[ro]p[ri]e distinctiones trimetebimur, tres distingui[bim]us p[re]sideratores: septima octaua nona.

Consideratio 7 Y

Destas ecclesiastica si consideretur in p[ro]fessionaliter et absolute ipsa communabilis et eadem a principio nascitur ecclesie usque in fine permanenterat. Ecclesia si quod deinceps sic consideratur in suis p[otes]tibus materialibus et permanet in suis papatus, cardinalatus, patriarchatus, archiepatus, epatus, sacerdotiis h[abitu]bus integrari ex his oib[us]: sic quod ablati penitus una tali potestate, tamen non maneret ecclesia puta Christo seminaria, et velut in quidam gemme suo, perfecte futurum instituta, ut si papatus per imaginationem p[re]scindat a reliquo potestib[us] in senioribus, id quod superest non de ecclesia. Propterem quod rere si papalis auctoritas sit maior quam ecclesia vel econuerso, redditum idem ac si petere, non ne totu[m] maius est sua p[ro]te, vel quod minor suo toto. Proinde sequitur quod si generale concilium rep[re]sentet universale ecclesia sufficiet et in

b

Depotestate

Legre necesse est ut includat suum papale. Sive papa sit sine de iuris eē p morte nāle aut civile. Pidicū de potestate romane eccie vel sacri collegij. Sic de potestate epali. sic de jacerdotio qd est p̄tās curatoꝝ q̄ sūt in ecclisia plati minores. Si vō vellet alijs curiosus inquirere, q̄liter hz fieri talis abstractio p̄tā ecclastice. Et si sit aliqd vniuersale reale speciū t q̄litatiū, p̄ter oēz opationē intellege sicut inq̄nt de aialitate et bñanitate remittim⁹ ad metaphysicam. Cōcedim⁹ itaq̄ q̄ abstractio nō ē mēdaciū fm Arist. līcet negauerim⁹ hec eniuer salia realia. sicut nec mathematici metuē. sive p̄tā sunt realiē sine non. Enī dicimus q̄tū nobis h̄ satis ē q̄ vniuersalitas est i opatō et abstractō et quā facit intellect⁹ et res singulārū extēnō cognitō evidēdo q̄liē ipse res ad iūnicē pueniunt vel differunt cēntial vel accidētalit vt q̄ qlibet hō pue nit cēntial i hō cū altero q̄ est aial rōnale. qd intellect⁹ atēdēs. abstractio inata sibiō rute/ silitudinē hāc. q̄ nō ē ex nisi singulārē i singulis hoib⁹, t denudat eā a loco. a tpe. t ab oī generali ē accidētiū p̄fusidē. t ita remanet v̄lis/ t absolut⁹ p̄cept⁹ hois in gā q̄ nihilomin⁹ originat exreb⁹ ad ex singularib⁹. Hic d ecclastica p̄tā sentire possum⁹ dū se formalē t absolute p̄siderat. Pēs ei sacerdotes pueniūt in jacerdotio. oēs epī i epatu t ita d reliq̄s. Querel⁹ for te aliq̄ q̄ pacto eccia romana dicat eadē isto mō cū ab initio fuerit petr⁹ i antiochia. Nāsio facilē ē fiat abstractio talis a cono latō e loci. t dicam⁹ q̄ ecclastica romana ē illa dyocesis p̄uincia vel sedes/ q̄ peculiariē hz regi p auctem papalē t eam p̄plicat̄. sic veritate hz vulgatavor. ubi papa i ibi roma. Nec in dubiūtē d q̄ isto mō romana sedes t ecclia sit caput mī t magistra ceterarū q̄ supmā p̄tātē includit.

Consideratio 8 3

D ecessas ecclastica p̄siderata re p̄pective et qdāmō materialē p̄t applicat ad hoc v̄l illud suppositū dīc p̄venabilis et auferibilis in casibus multis. Nec p̄spicuū ē q̄ndie dū sūt imutatōes. nūc p̄ nouā cōsēcratōē. nūc p̄ nouā electionē vel institutionē ministrorum

Ita p̄nter dicere possimus de p̄tātē papa li q̄ mutabilis ē t auferibilis p morte nāle sicut p̄stat vel q̄ civile vic⁹ p depositionē. salte q̄ ad plenitudinē sue iunisdictōis que depositio q̄liter i ex q̄bus causis fieri possit lat⁹ in alijs opusculis aptū ē. Enī sicut papa renunciare p̄t p̄patui t dare libellū repudij ecclesie etiā sine culpa ipsius spōse hz hoc facere nō debeat sine cā. Dic ecclastia p̄t hunc vicariū spōsi sui dimittere t ei libellū repudij dare etiā sine culpa sua hz nō sine cā. Ex explicatōis alias in sex casib⁹ i q̄bus venus papa depomi p̄t ex culpa sua etiā vbi nō ēet realiē hereticus ad intra q̄uis ad extra talis iudicare. Ex explicatōis mus in alijs sex casib⁹ q̄bus depomi p̄t papa sine culpa sua hz nō sine cā. etiā p̄ter libe ram, etiā cessionē. Tractatū intitulat p̄t de auferibilitate pape ab ecclia t incipit. Veniet aut dies q̄i anterē ab eis spōsus. propterea breuitatis amor hic ista non repeat. T erū p̄tatem hāc ecclastica q̄ recipiat institutōez ministroy ecclastica sūmo vīz deosum p̄fundit magna caligine cupiditas ambitionis q̄res q̄ sua sūt t q̄ crescentib⁹ bñficioy dotatōib⁹ impudentē exētit. Ita ut vir discernit mō posir/ qd ex p̄manā insitutiōē spī vel iunianabili iure dimino reñendū sit i hmoī mistroy ordinatōe. Avi ra siqđē q̄ ad vītu talis p̄tatis varietas iec̄ sit q̄ ex chronicis sūmoꝝ p̄tificis t ex tenore generaliū p̄cilioꝝ decretaliū t decretoy se ondit. Nec ē opusculi p̄nt p̄ hec iā diū currere. Sz dicam⁹ h̄ alīc̄ ē discernēdū i ecclastica policia. dū ē ordinata p̄spite sub qdā explicatōe p̄fecta t nūerosa mēdrom⁹ suoꝝ ministris. p̄ stat⁹ grad⁹ t officia. Aūc dū ab initio firmata ē ecclastica in magna tā ecclasticoꝝ q̄ fideliū paucitate. velut in qdā seminario vel germine seu boro. Potuit ei tūc rōhabilis supmā ille p̄tifer petr⁹ h̄ ē facilē p̄ntia t ciliū ginalis. sicut i electōe marthie t cessatōe legaliū. Potuit i institutōe ministros p̄ diversas p̄uincias t loca de mādato suo. sicut ad eū facili p̄tatebat accessus. Nec vigebat auaricia q̄i p̄mī p̄mo p̄tēbātur ad mortē. Que oīa cessant i hac tā copiosa fideliū multitudine post totiura tot le ges tot decretā t decretales sūmoꝝ ponati q̄i t generaliū p̄cilioꝝ equitas ad regēdā se-

Ecclesiastica

i

scilicet ecclesiā. **C**uppetit hoc loco cōē-
tissime p̄siliū. **T**erro datū moysi. **E**xo. xviii.
qd̄ sic habeb. **S**icut labore p̄sumēris tu et
pp̄ls tuus q̄ tecū exaltra vires tuas ē nego
Alii solus illud sustinē nō poterit. **H**audi
yba mea et p̄silia mea et tē dñs tecū. **E**sto
tu pplo in his q̄ ad deū p̄tinēt et referas q̄
dicūt ad eū oīndasq; pplo ceremonias. **T**n
et colēdi. viāq; p̄ quā ingredi debet et op̄
qd̄ fac̄ debet. p̄uidē at deo i plebe viros
potētes et timetes deū. i qb̄ sit veritas. et q̄
oderint auariciā. et ɔſtitue ex eis tribunos
et cēnūes qnq̄genarios et decanos. q̄ in
dicit pp̄lm in oīpe. Quicqđ aut̄ mar̄tue
rit referat ad te. et ipsi faciliora tñmō indi-
cent. **L**eu. q̄ tibi sit p̄tito in alios onere.
Si hec secessens ip̄lebis imp̄iū dei. et p̄cepera ei
potēns sustinē. et oīs h̄ pp̄ls reuertet cū
pace ad loca sua. **A**mb̄ auditis moyses fe-
cit oīa q̄ ille suggesterat. **C**edo cemur ex
hac sc̄ptura calamo dei scripta de multis
Pap̄liter q̄ si moyses loq̄ns deo famili-
arer sicut amicū ad amicū. obediet audire
p̄siliū genitilis hoīs i regiminet totū synago-
ge. **G**tomagis d̄z hoc sūmūs p̄otifex ad p̄i-
ctamē totū ecclie vel ḡnialis et ciliū suo noīe
Rursus si iudicia minora repioabant in
moysē videam⁹ in sūmo pontifice et curia
sua qd̄ de tot pp̄ hanissimis et idignissimis
cāp̄ et litigior̄ et tñnis et tangis occupatōib;
bus. Quid de bñficioib; q̄rūcūq; et mōrū
collatōib; et siḡtōib; manu pape? Quid de
annataz exactiōib;. Quid de innueris sili-
bus dicēdū indicabit. relicta oī cura solici
tudie vel studio de oī eo qd̄ sp̄uale ē. qd̄ di-
vīnū ē. qd̄ deniq; fidē et certit. et religionez
xp̄ianā. **C**ōcludim⁹ tādē ex dato moysi
p̄silio et p̄cepto legis. **D**ent. xviii. rex insti-
tuto expi. **N**atib; roli. et nulla fuit hacte-
nus. nec ent imposterū p̄nicioz p̄stis i
ecclia q̄ omis̄io generaliū et ciliōz et puin-
cialiū. vel in re ipsa vel autē. **A**ncetas ita-
q̄ nulla erit. si solus sūmūs p̄otifex oīa ve-
li inferior̄ ecclieasticor̄ usurpare institutiō-
nes. iura. stat̄. gradus et officia. **A**ncem-
berit itaq; sūmūs pontifer. data sibi a deo
p̄tātē sup̄mā in ecclia ad edificator̄ eius
p̄ sap̄ies iudicabit. **J**ugicas aut̄ sap̄ies
de p̄tātē v̄su variabilit̄. invariabilis ex-
tens sicutē ḡiale et ciliū. et hoc p̄ te por̄ loz

corū reliquiarūq; circumstantiarū diversa q̄
litate. **T**eneat q̄ suū indicū et maneat ec-
clesiastica policia optio regimine. q̄le fuit
sub moyse gubernata/qm̄ mixta fuit ex tri-
pliā policia. **R**egali i moyse. **A**ristocrati-
ca in. lxxij. seniorib; et in timocratica dū
pplo et singulis tribub; sub moyse rectores
sumebāt. **O**pponunt plūm̄ inolētes ad
ordinarios remittit p̄st̄or̄ ecclieasticor̄ in-
stitutōes neq; p̄ electionē. neq; p̄ collatōes
Exptū ē inquit p̄ turbaret oīa vēderente
dissiparēt. p̄um cupiditate carnali. p̄t̄im se-
culari p̄tātē traci. de līraz q̄ studijs actus
esset. **C**erū in p̄mpto ē mīsio/corrigere et sī
mus p̄otifex abusus hm̄oi. et auct̄is severi-
tate sup̄ma vigilanē exhibita. poneret as-
pera vias planas. deponeret potētes intru-
los desede. et exaltaret humiles sine p̄ce v̄l-
munere. **H**oc ē em̄ architectoris officium
p̄vō peccat in his sūmūs p̄otifex/q̄s mē
nistrorū corrigere vel p̄sumet vel poterit?
Bices q̄ hoc poterit ḡiale et ciliū. **V**ide q̄
nec crebro. nec facilitē habet. **A**it em̄ statu-
it libēter alijs sibi correctōis indicū. Be-
niq̄s p̄pter abusus ordinarioz in mīstro-
ru institutōe p̄t̄et aliq; sublatū eē ab eisdē
hoc exercitiū. similez in papa rōnē. q̄ ab eo
debeat oīs tolli nunc inneniri dī ab alijs
marie dū recipie annatas. qm̄ ex hac copia
la q̄diū p̄seuerauerit orieſ leuitabili/lepro-
sa pestis synomie/inficies sua contagionez
nedū caput. sed pene singula ecclie mem-
bra. **S**ugest ut apponat sicut apponi que-
nī in reformatōe p̄usio.

Consideratio 9

Destas ecclieasticas si p̄sideret q̄
ad v̄sū vel exercitiū. illa immutabilis
ē et multipli variabilis. **H**ec co-
sideratio cū duab; p̄cedētib; soluit p̄t̄in⁹
q̄ōnem hanc. **P**ip̄t̄as ecclieasticas sit īme-
diate a deo. et īmediate ab hoībus. **N**az
cosiderando ecclieasticā p̄tātē p̄mo mō cō-
cedendū est ab illo vlla dubitatoē et q̄ illa fū-
it et ī immediate a deo homiē xp̄o. sic q̄ a
nullo altero fuit instituta. **N**ec congrega-
tio totius vniuersitatis hoīm. secluso xp̄o
docuisse sibi potestatem hm̄oi instituere.
quemadmodū potuit vel posset instituere
sibi p̄t̄arem imp̄ialem sup̄ oīs. p̄t̄arem rez
b. 2.

De potestate

galem, p̄tatem ducatū, comitatuī, boro-
niā, rita de reliquis p̄tib⁹ p̄m secul-
laribus. Non autē potius et sibi instituere
sacerdotiū nec paparū, sicut habet ecclesia.
Nec silt̄ destitueret sicut nec mutare legem
xpi, q̄ mutatio sequit̄ de necessitate, putar
guit apl̄s q̄ translato sacerdotio necesse est
ut legis translatio fiat. **S**i vō p̄tās ecclē-
siastica cōsidereſ ſcđ mō tūcīn principio
naſcētis ecclēſ collata e immediate a deo
tam petro q̄ apl̄s ⁊ discipulis, qbus ūne-
diate xp̄s p̄mitit ſacerdotiū ſu⁹ corp⁹ ſu⁹
verū ſu⁹ mysticū. **T**h̄n ⁊ apl̄s dicit ſe rece-
pisse euangelū nō p̄ hoīem, ⁊ ſilr mysteri-
um ſministratione corporis xpi. **E**go inq̄t
accepi a dñō qđ ſ tradiſ vobis ic̄. **E**t ita
p̄nter p̄babile eſt q̄ ſicut xp̄s immediate
cōnūl̄t hanc p̄tatem p̄mītis ſuis apl̄s ⁊
discipulis applicādo, f. eam iſtis ⁊ nō alijs
ſic ⁊ immediate cōceſſit vſum actū vel exer-
ciū, qđ dāns ſomā dat cōſequētia ad for-
mā. **B**icimus tandem hiſ nō obſtātibus
vel ita ſe habētibus q̄ ſuccesſores Petri ⁊
aliorū ap̄lorū de cōi lege ſecluso miraculo
vel noua revelatiōe, fuerū ⁊ ſunt iſtituti
mediate p̄ hoīes vt p̄ coſecratioe ⁊ electio-
ne vel alia iſtitutione. Uſum ſilt̄ vel ex-
erciū ſecepit atq̄ recipiūt mediate per
humanū mysteriū vel cōceſſionē. **C**et A
ſorte q̄ ad vſum vel exerciū p̄tatis ecclē-
ſiastice, ſic enenit ipſis etiā apl̄s ⁊ discipu-
lis, q̄ post immediate cōceſſionē vtriusq; ſeſ
ſez p̄tatis ⁊ vſus, ſactā a xp̄o, poſtmodum
crecētē numero fideliū ſuit ad tollendum
ſiſma ⁊ ad exēplar dandū posteris, limita-
tio facta talis p̄tatis q̄ ad vſum, ⁊ hoc p̄ pe-
trū ſummi p̄tificē de cōſentiu totius ec-
clēſe p̄mītive vel generalis cōcalij vt nō
quilibet poſſet in quilibet vti p̄tate ſua ar-
tentia xp̄i ordinatioe p̄mītia, qua voluit
ecclēſia ſuam regi p̄ncipaliſ ſub uno, ⁊ ab
uno monarhice, ſicut eſt vna ſide ſynum
baptiſma ⁊ vna ecclēſia, vnitate capiēt, tā
p̄marij q̄ vicanj, qm̄ iſte eſt optimum p̄n-
cipiatuſ, pſerit in ſp̄uſib⁹ ad cōſen-
tione vnitatis fidei ad quā obligant̄ oēs.
Non ſic autē eſt de legib⁹ ciuiib⁹ q̄ de
beāt eſſe ſites ⁊ eedē apud oēs natōes pro-
pter varietatē morū ⁊ cōditionū i diversis
p̄uincijs. **T**h̄n iſu⁹ glaſius ecclēſie ſp̄uſa

lis eſt viciꝝ excoſicatio/ q̄ p̄t extenderet ſe q̄
tumlibet in longinq̄s natōes. **A**lter eſt de
gladio materiali. **P**ropterea non oportuit
nec forſitan expediuſ q̄ in tali p̄tate eſſe
bna p̄ſeueraſ in monarchia q̄ orde vniuersi
ſicut de ſp̄uſi p̄tate p̄dixim⁹ iſtitutū ſuſ
ſe iure diuino p̄mitis i pſona petri Job,
vlti. **P**afe oues meas p̄uſacti, doctores
et ecclēſia tenēdū tradiderūt. **S**umam⁹
et exēplū materiale, p̄forme et tradit Ayoni,
ſpuali qđ inueniēt i ſole, qui ſons luminiſ
eſt nō illuminatus ab alio corpeſ illuminā-
tūs. **D**einde ſunt aliqua q̄ ab eo illuminā-
tur i p̄t̄ illumināt. nō nullā vō q̄ illuminā-
nāt ſed illuminādi curute carēt qm̄ in ip-
ſis lux occūbit. **E**xēplū aliud eſt in An-
gelica tripli hierarchia vñ licet q̄ ad natu-
ram gratiā ⁊ gloriā ſit quilibz angeluſ ſu-
meſte formar̄ a deo. n̄ibolominus q̄ ad
exercitiū actū hierarchicoz q̄ ſunt purga-
re, illuminare ⁊ pſicere. **T**res priuili-
cines hierarchiſant nō hierarchiſat ab alijs
Tres medi⁹ hierarchiſant ſe hierarchiſat
Tres infimi hierarchiſant ſe nō alios an-
gelos hierarchiſant. **P**apalis autoritas
ſuo mō cū cardinalib⁹ imitaſ tripli p̄pi-
mā. **A**lterā vō medi⁹ imitaſ priarchis;
Archiep̄alis, ep̄alis ⁊ ſacerdotalis aučtas
in habētibus ſubiectos ſibi. **P**d di p̄ter
curatoſ vel etiā p̄pter ſolos titulares epos
carētē plebe. Ultimi ſunt iſtar tercie hie-
rarchie, q̄ hierarchiſant in ecclēſia ſed non
alios autoritatē hierarchiſant. quēdmo-
dū ſunt p̄plici ſimplices religioſi bni Ayoni.

Consideratio

10

Dicitur ecclēſia i ſua plē-
titudine eſt formata ⁊ ſubieſt
lectione in ſolo romano p̄tifice.
Supponiſ itaq; p̄mo q̄licis
alijs poſſit eligi in papā nō ſacerdos, ſicut
eligit alijs in ep̄m. **I**pſe n̄ibolominus ap-
pellari nō p̄t aut dī ſummuſ pontiſer niſi
fuerit in ſacerdotē ⁊ ep̄m pſecratuſ. **E**t q̄
ius ex electo e poſſet aliqd iurisdictioſ ſe
nō tñ habet an cōſecratioe in ep̄m plē-
tudine ecclēſiastice p̄tatis tā ordinis q̄ iu-
risdictioſ vtriusq; qđ pſpicuſ eſt ex termi-
nis. **H**ic autē cōſurgit equivoſatio non
modica p̄pter dños iurisſtas qui loquereſ

Ecclesiastica

2

de plenitudine p̄tatis papalis solū loqui
videntē de p̄tate iurisdictōis. ex qua locutione
vidēt̄ hec absurditas sequi ⁊ pure laicuſ imo ⁊ ſemina poſſet eſſe papa ⁊ habe-
re plenitudinē ecclesiastice p̄tatis. **C**upi-
ponit insig ex iam dicit⁹ q̄ ex institutio-
ne nullus in eccl̄ia dī dare vel ſuſcipere
gradus hierarchicos qui ſunt purgare illu-
minare ⁊ perficere. ſi nō interueniat vere vel
interpretatione aūctas ſup̄mi hierarchie: vel
monarche in eccl̄ia ſancta dei quatenus
in ea vitez cōfusio ⁊ optimo. regimine gu-
bernet ad exemplar eccl̄ie triūphantis. pro-
pter qđ dicit Job. in apo. ſe vidisse nouā
ciuitate h̄uſlin defecidisse de celo. **E**t moysi
dicit⁹ eſt. Vide ut oia facias iuxta exemplar
qđ tibi onus est in mōte. **C**upponit
rufus illud p̄bi q̄ actioes ſunt ſuppoſito-
rum. **C**landē ex his p̄cedentibus poſſu-
mus deficēdo dicere. **Q** plenitudo p̄tati-
cis eccl̄iastice ē p̄tas ordinis ⁊ iurisdictōis
q̄ a xp̄o collata eſt ſignaturaliter petro ſicut
vicanō ſuo ⁊ monarche primo p̄ ſe ⁊ ſuis
ſuccessoribus legitimiſ vſq; in fine ſeculi.
ad edificationē eccl̄ie militariſ. p̄ cōſecu-
tione felicitatis eternae. **C**hic in hac de-
scriptio ſignaturaliter ad diuam p̄atum v̄l
iurisdictionū q̄ ſuccessoribus p̄teri poſue-
runt conuenire ſm leges humanas quiles
et politicas: vel dictamē iuriſ nāliſ. quod
vult et ſup̄m in aliqua policia gaudeat
multis honoribus ⁊ privilegijs ſup̄ alios
vel ex ſp̄ali donatioe ſeu donatioe p̄ principū
et aliorū ſeculariū. vel tandem ex ip̄is eccl̄ie
ſenā cōciliō generaliū favorabili cōces-
ſione. ſicut cōitas p̄fecta ſuo capiti natura
liter dare p̄d. **C**uius cōcessionis vna fuit
rō nō mala quaten⁹ honoreſ in interpretan-
di iuribus ⁊ emergetibus quotidie dubi-
is circa regime eccl̄iasticarū q̄ facilior ē re-
curſus ed papa cū curia ſua. **Q** ad ip̄m ge-
nerale cōciliū. Que cā mouit ab initio. re-
ges iuſtituere. ⁊ eis p̄tatem leges cōdendi
⁊ interpretandi tribuere. **D**anc ſunt diſtin-
ctionē nō attendētes aliqui putauerūt oia
q̄ nunc ſummi p̄tificiū conueniūt. cō-
petere ex p̄maria xp̄i iuſtitutoe ⁊ immu-
tabili iure diuino qđ ſaluum eſt. qm ſaret
aliquē eſſe verū papa et p̄fectū qui careret
a qualiter multis talibus p̄uilegijs zbo

noribus in quib⁹ nō conſtituit plenitudo
eccl̄iastice p̄tatis: quale in petro fuſſe de-
ſcripſim⁹ ⁊ quā null⁹ hoīm p̄ter xp̄im imo
nec eccl̄ia tota p̄ferre potuit ita nec aufer-
re. ſicut in cōſideratione ix. notatum eſt.

Contēdunt nunc aliqui pollētes ſris
q̄ post institutas p̄ generalia cōcilia regu-
las ſug electōibus faciēd̄. ⁊ bñficijs p̄ or-
dinarios cōferendis iuxta fundatorū intē-
tionē quēadmodū obſeruāt̄ d̄ iure patro-
natus apud laicos. nequaq̄ licitū fuit pa-
petales caſſare regulas p̄ſertim ita genera-
raliter ⁊ paſſim p̄ ſeruatoe ⁊ aliter ſicut
viſum eſt a centū annis vel vltra. **M**on li-
cuit p̄terea facere: tot et tales nō obſeruāt̄
eouū q̄ cōſtituta ſunt in generalibus cōci-
lijs. q̄ et et quilibus nō obſtantij vti ſolet
paſſim in bullis ſuis. adeo quidē. vt Alexā-
der quintus inductus ſit in p̄tensis qbus-
dam byllis ponerend̄ obſtantā huīus ſa-
luberrimū ac celebriter obſeruati ſtatuti.

Dis vniuersq; ſeruū. **C**at vō r̄ndent alij:
non ad origine eccl̄iastice p̄tatis poſitā ſa-
iure diuino tantūdē p̄ſiderāt̄. quantū re-
ſpiciunt decretales cū glosis allegatioib⁹
cōcordantijs ſine numero doctoři vnius
ad alterū. vt ouī gregi mos eſt. **R**ñdet in
q̄ vniū verbū q̄ ſemp intellexit cōciliū
generale. aūtem ſummi p̄tificiū excepta
eſt in omni cōſtituōne ſua qlicunq;. **A**i
mirū q̄ poſuerūt iſti papale aūctes ſupra
cōciliū. aut ſaltē nō impare. **E**ſt aut certū
apud eos q̄ par in parē. ⁊ minor in ſupio-
rem nō habet imperium. **B**enedictus au-
tem dēns quiper hoc ſacrosanctum. **C**on-
ſtantien. cōciliū illuſtratū diuine legis lu-
mine dante ad hoc ip̄m. veratoe p̄ntis ſci-
matis intellectū. liberauit eccl̄ias ſuā. ab
haſc p̄ſtiferi p̄nicioſiſſimaj; doctriña. qua
ſemp manēt pſuerat̄ et ſemp ſcisma nu-
tritū ab ea. **D**eclaratū nempe decretūq; eſt
q̄ ⁊ ſine papa generale cōciliū cōuocari. et
a cōcilio papa indicari certis caſib⁹ por-
tū. **Q**i insig habet aūtem generale conciliū
pſcribere leges ſeu regulas ſm quas plen-
itudo p̄tatis papalis nō quidē in ſe q̄ ſemp
eadē eſt. ſed inviſu ſuo moderāda regulāda
q̄ eſt. **C**heq; putandū eſt insig concilia
generalia ſic excepſe papale aūtem in cō-
ſtituōib⁹ ſuīs. vt egle p̄mittere effrenis

23

De potestate

libertas ea destruci lenissime q̄ tanta gra
uitate et digesta sapientū maturingate condi
ta sunt. Intelligit ergo papalis auētas ex
ceptio facta prout occurrentis necessitas vel
evidens utilitas postulabat. ubi perunc re
cursus ad generale cōciliū nō patebat. Ali
oquin nō erat ibi ut plenitudine papalis
pratis sed abutit plenissime. Ut rō va
lendum fuerit et ratū quicquid ex abuso talī
precēdū diffinire sub una generalitate non
audeo. Sicut q̄ multa sunt inique multa
inexpedīter. multa in de orationē ecclie
que tñ facta tenet. Ceterū videt apponen
da q̄ hoc sacrosanctū generale cōciliū talis
declaratio q̄ quā appareat q̄ pacto auētas
papalis et quousq; cognoscat exceptio i cō
stitutōibus vel iam factis vel de nouo cō
dendis. qm̄ ut aiunt non est ad p̄terita lex.
Pm̄ dñiq; male gestorū p̄teritis tpi
bus cessatio vel annullatio. neq; facilis ne
q; forte iuridica. et inexpedīs plane vi
dere. Attendant regule q̄ sequuntur. Faciētes ad elucidationē p̄cedentium de le
gum vel cōstitutionū interpretatōe. Prī
ma leges humane dant fīm illeq; ut in plur
ibus accidunt. Qm̄ oēs casus p̄ticularēs
enumerare et remedī spālis legis appone
re neḡ possibile est humano legislatorū cū
sint in infinitū variables. sed nec expedit
pter cōfusionē fastidiosissimā īmo et pple
gam. que ex illa multiplicitate cōsurgere. Er
rit aut̄ lex fīm. Ist̄ honesta iusta possi
bilis seruari. et fīm cōsuetudinē patrī. loco
epiz cōueniēs necessaria. ut ille manifesta
q; ne aliquid p̄ obscuritatē in captōne cōti
neat nullo priuato cōmodo. sed pro cōi ci
uium utilitate cōscripta. Altera regula.
Leges humane q̄ feruntur generalē p̄nt
debet exceptionē recipere dū deficit rō legis.
q̄nq; vīc legislatorū si adesset. vel aliis prū
dens interrogatus. exciperet a generali cōsti
tutōne casum p̄ticularē. qui taliter aut talī
ter occurreret. Hec autē exceptio multipli
catur. q̄nq; epikēia. sicut ab Aristotele
q̄nq; iunis interpretatio. sicut a legistis. q̄nq;
dispēsatio. sicut a canonistis. q̄nq; bo
na fides. sicut a politicis. dicētibus bonas.
fidē eē ubi nō sitāt vñū et alind agit. q̄nq;
dī equitas sicut aīt p̄pheta dñ. Dia ma
data tua eq̄tas hoc ē fīm equitatē implēda

Tercia regula. Triples intenēt iurē in
terpretatio vel exceptio. Quedā est iudicialis
pratis. spectas ad legislatorē et indices quē
admodū dici soler. Quis est cōdere eius
est interpretari. Quedā est doctoralis auēta
tis. spectas ad illos quibus data est auēta
te summi p̄tificis licetia interpretādi scho
lastice iura vel quisq; his interpretādi scia
pollet arte vel experientia iuxta illud. Quili
bet expto in sua scia credendū est. Triterū
Unusquisq; bñ indicat de quibus nouit.
Quedā interpretatio ē inenitabilis necessita
tis. potēs cadere circa quēlibet. dū certi
nāliter videt imminēs pīculū suum mis
simi vi repulerit. et egerit p̄tra generalia ver
ba legis. q̄ casu est sine culpa apud dñ. q̄
uis dolere debeat q̄ incidit in hanc necelli
tate. Et si docere p̄ legitimis testimonijis
apud indicē humānū absoltus erit. alie
nō. qm̄ apud illud idē est de illis q̄ nō sūt.
et q̄ nō apparēt. Quarta regula. Iuns
interpretatio seu dispēsatio vel exceptio q̄ est
iudicialis pratis hoc opat. q̄ agens contra
verba legis nō punit apud hoies in exten
siō foro. Sed apud dñ in foro cōscie. pec
cabit vterq; s. dispēsans. et cum q̄ dispēsat
si talis nō fuerit qui dispēsat. quale desci
psit xp̄s. fidelis et prudēs. Fidelis ne como
dū p̄pāu fauore vel honore quesiverit de
relicto diuino vel cōi bono. Prudēs ut cī
cūspiciat vndiq; rō legis. et legislatorū in
tentio. Est em̄ dispēsatio. comensuratio
seu distributio boni cōis. qle est lex. ad sin
gulos fīm legis intentionē p̄ut circūstan
tiā varietas occurrit. q̄ dispēsatio si nō
fideliter et prudēter fiat ē appellat. Pēm̄
dissipationē nō dispēsationē intellige quo
ad dñ et cōsciam. si hō cōstiterit aut cōstare
debuerit. Lenet vō freq̄nē apd hoies bñ
exteriora indicātes hec dispēsatio si nō cō
tineat errorē aptum. Aut nisi fuerit supio
ri lege prohibita. qd̄ dī p̄pter statuta si en pos
sibilita. circa papalis vīlum pratis per gene
rale cōciliū. Quinta regula. Juris in
terpretatio vel exceptio que est doctoralis
auētatis relevat plurimū nō obediētes nu
do legis verbo. tam q̄ ad iudicia forensia.
sicut est ab expēsis relevatio. q̄ in foro con
scie et diuino iudicio p̄serit dum sunedo
cōores famati. plures et ergū in arte sua. et

Ecclesiastica

2

in morib[us] honestate p[ro]bat. Alioquin sepe
mentit iniquitas sibi. dū corrupta est p[er]ce
vel p[ro]prio. Excedat em[m] munera. etiā oculos
prudentiū. **A**ut si credit Aristoteles ergie
tie verba loquuntur. **A**licia facit errare. ne
dum circa p[ro]clusiones elongatas a primis
principijs sed in ipsissimis principiorū mo
raliū ianuis quēadmodū reputabat olim
latrocinii apud almanos/ lictū teste **I**ulio de bello gallico. Ac p[ro]mūlū naturale &
sordidū apud romanos b[ea]tū aplū ad eos
dem. Et ita de pluribus hoībus datis in
reprobū sensum. prarietate dānatoris
viciorū. **S**exta regula. **J**uris interptatio
vel exceptio disp[ec]tatio. silt exigit dū sic
altero p[ro]dictoriū modorum iudiciliter vel
doctrinaliter q[ui] habeatur duplex i[n]mutus
enī ad bonū diuinū & publicū. Alter ad
p[ri]culare cōmodū illius pro quo sit innis
interptatio vel disp[ec]tatio. Quenam itaq[ue] se
pius q[ui] dum passim larat rigor legis ex q[ui]
dam ut singul[ar]e copassione. & misericordi co
descensione ad aliq[ue] p[ri]culares positos sub
lege/ depe[n]dit ex altera p[er] stabilitas et rigor
disciplina qui rigor est p[ri]cipue in omni lege
seriatus. Docuerūt hoc romani qui p[ro]pri
os etiā filios occiderūt. qui in seipso rigor
rem legū suarū exercerūt. q[ui]tū us discipli
na militaris et obediencia legalis inuolata
manneret. Docet hoc fratres carth[us]. q[ui] sup
esu carniū. vel nunq[ue] vel rarissime disp[ec]ta
tionē recipiunt. Ac p[ro]inde disciplina regulā
ris viger apud eos q[ui] quantum sit collapsa
apud religiones quas dā als passim disp[ec]ta
libus uertentes/ videre stupor & dolor est
Sup qua re iam Bernardi p[ro]p[ter]e suo que
rela nascebāt. Quid mō dices dū putabim⁹
de tam faciliter appellat disp[ec]tatio & papā
& platos sup iuramentū licetis. Sup vor
rōnabilibus. Sup immēla bñficiorū plu
ralitate. Sup generali cōcilio rō nō obstat
ta. Sup privilegiū & exceptionū cōe ius
paniūtū cōcessione. Omnis oīa diuine
raret q[ui] nunc vigor ecclesiastice. immo et
euangelice discipline totus vere languit.
emarcuit. enauit. Pronideat sup oībus
sacrosanctū hoc Constantiū. concilium.
Fundat in hac radice stabilitas legū q[ui]
consuetudo est optima legū positivā in
terpres. Ita si neg[ue] iūnū diuino neg[ue] natura.

li fuerit cōtraria. fundat & illud Aristoteles
politisantis. Non esse dandū p[ri]mium in
uenientib[us] nouas leges. q[ui]uis in se melior
es extiterint q[ui] mutatio legum frequē
causat instabilitatē neq[ue] p[er]mittit eas in cō
suetudinis fixa radice roborari. Nocan
macuerat qui ad oīm motum capitū ad
omne q[ui]d bonū agi fantasiatū fuenti cōde
re satagunt nouas leges/ penas penis adiū
cere q[ui]sī sup omni re q[ui] bona est si fieret. bo
nū sit & expediē lege penale addere. Non
em̄ res publica regit p[er] site. **F**undat in ea
dem radice. rōnabilitas abolitionis vel ab
rogationis. quarundā legū positivā p[er] op
positos mores subditorū qui versi sunt in
naturā. **F**undat & rōnabilitas p[er]missio
nis quorundā malorū. nō ve approbent
se ne punita riuant in deterius. **F**undat
etius p[er]scriptio[n]is puniētis nefiant in cer
ta dñia/ neglectores rerum p[ro]parū ac iū
ste transserentes etiā apud deū & consciā
tale dñium in bone fidei possessorē & p[er]scri
ptorem legitimū.

Consideratio II

Prestas ecclesiastica in sua ple
nitudine est in ecclesia sicut in fū
ne. et sicut in regulante applica
tione et vīsum hīmōi plenitudis
ecclesiastice p[er] seip[s]am vel p[er] generale
conciliū ipsam sufficiet & legitime repre
sentās. **C**onstat utiq[ue] datum fuisse p[er]
tro plenitudinem ecclesiastice p[er]tāis a xp̄o
ad edificationē ecclesie sue sicut cōformiter
ad aplū. ponit descriptio. **P**ropterea lo
quit Aug. cū alijs quibusdā. q[ui] claves ec
clesie date sunt nō vni sed vnitati. & q[ui] date
sunt ecclesie. Et hoc cōueniēt p[ot] intelligi
modis q[ui]s explicat cōsideratio. q[ui] clav
es date sunt p[er] ecclesiā & vnitatē eius
tāq[ue] p[er] finē. **P**ot etiā dici in ecclesia
vel in cōcilio. hec plenitudo ecclesiastice p[er]
tatis. neduz in se finaliter. sed alijs duobus
modis videlicet q[ui] ad applicationē a d hāc
vel illam p[ro]sonam. **E**t quo ad vīsum regu
landū si fortassis in abusū vni querere
Constat his tribus modis plenitudinem
ecclesiastice p[er]tāis ēē in ecclia. et in generali
cōcio tanq[ue] in gerēte vices eius. **E**t quidē
de dupli mō/ primo & scđo nō est difficul

b 4

De potestate

tas. **S**i nec de tertio si consideremus de-
scriptionē plenitudinis ecclesiastice p̄tatis.
vbi ponit q̄ data est ad edificationē ecclie
Cum igit̄ sumus p̄tis h̄is eam subie-
ctuē sit peccabilis / possit h̄ac p̄tate in de-
structionē velle querere. **P**ut sacrū colle-
giū q̄d ei dat̄ est. et coassūlū q̄lī cōitas ari-
stocratica. nō est in grā vel fide cōfirmatū.
Sup̄est ut aliqua sit relictā in obliquabilis
et indeniabilis regula ab optimo legislato
re xp̄o fm̄ quā possit abusus hm̄i p̄tatis
reprimi dirigī atq̄ moderari. **H**ec aut̄ re-
gula est vel ecclia. vel generale cōciliū. **V**n̄
cū mediū virtutis aliter nō habeat nisi p̄
ut sapiens iudicabit. finalis resolutio. ad
hanc sapiam siet ad ecclia vbi est sapia in
deniabilis vel ad generale cōciliū. **H**ic
fundat̄ ea multa q̄ p̄ hoc sacrū cōciliū et
cōstituta et practicata sunt. **V**t q̄ papa iu-
dicari p̄t̄ et deponi p̄ cōciliū. **O**r eide in re-
gulatōe sue p̄tatis q̄ ad vsum subijcit et si-
bi p̄t̄ dici. **A**urita facis. et ita de plurib̄ q̄
recollecta sunt in illo sermone. **P**rosperus
iter faciet nobis deus. **I** possum⁹ ad h̄ac
cōsiderationē addere q̄ plenitudo ecclia-
stice p̄tatis. si p̄sideret in sua latitudine. ip-
sa nō est in solo papa. nisi quodā mō fol-
taliter. p̄tatiue et originaliter suo mō. **H**ec
enī latitudo p̄tatis p̄plicat̄ in se alias p̄t-
ates ecclesiasticas collective. a summo vīq̄
ad deossum. **E**t est in eis plenitudo ecclia-
stice p̄tati papalis tāq̄ ps integralis ī suo
toto. vta nō est maior vel superior ad totaz
ecclia. sicut nec ps maior toto. **S**i vo-
ciderec̄ hec plenitudo in sua supremitate.
tunc absq̄ vlla dubitatio et plenitudo ecclia-
stica p̄tatis papalis. superior et maior ē ad
reliquas. sed iam illud qd̄ reliquū est. mul-
lo pacto p̄t̄stituere generale cōciliū iuxta
illud qd̄ dictū est p̄us q̄ generale p̄ ciliū in
sua rōne formalī includit de necessitate. papa
lem auētem siue papa sit siue non sit. q̄ si
papa ē et vult facere debitū siū de p̄uo can-
do. p̄ ciliū certe dī auctorizari p̄ ipm. **D**ivo
quinaciter renuit in destructionē ecclie. iaz
tunc agendū est ac si nō esset et remanet in
ecclia p̄tā seipsum cōgregādi. et ibi p̄uidē
di ac ordinādi de p̄tate papali. scđo et tertio
modis q̄ ad applicationē et ad vsum sicut
de capitulo et decano. vel de vniuersitate et

rectore. suo mō dicere. **T**erdecim
difficultas p̄ncipalis qd̄ mortuo pa- **G**
pa vel electo. possit ipm p̄ ciliū. **P**otest
itaq̄ p̄mo p̄stituere sibi papa vñ mō soli
to p̄ electione dñor cardinaliū v̄l alio mō
p̄ cōpromissum vel p̄ viā sp̄issanci. si pro
babiliter ita speraret posse fieri q̄ oēs p̄c
darēt inveni. **V**el forte p̄ expectationē diui-
ni miraculi sicut fuit in electōne Athie.
Et de hac p̄ma p̄tate p̄ ciliū non est diffi-
cas qn̄ sibi possit facere caputvñ. **A**lia
multa sunt q̄ papa mortuo vel electo p̄t̄
exercere p̄ ciliū p̄ seipm vel p̄ organū aliqd̄
vice oīm/ quēadmodū sepe practicatuē
in hoc cōcilio de diversis sententijs et de rebus
respicientibus exercituē iurisdictionis coera-
ue sicut in vocatōe et depositōe pape. sicut
in excōicatōe et interdicto. relaxatōe et ab-
solutōne factū est in cā tridētina et Angēti-
na. in quib⁹ oībus introducit̄ sancta Syno-
odus loquēs decernēs diffiniēs. **S**ic in
ueniēt in primis p̄ ciliū. tpe aplor̄ ratiōnē
q̄ cōciliū loquebat̄ et nō papa eius dūvine-
bat. **V**n̄ dixerunt apli et seniores. **A**c. xv.
scribētes acta illius p̄ ciliū. **V**lūm est sp̄u
sancto et nobis. **E**t si le notaſ **A**c. vii. de cō
uocatōe et ecclie p̄. xii. aplos. et in ciliis ḡia
libus tales inueniunt̄ modi loquēti. **P**la-
cuit sancto concilio. **V**el ciliū diffinit̄ vel
statuit sanctū conciliū vel sacri auēte p̄ ciliū
vel Synodalis ordinatio vigeat. **E**t ita in
sitib⁹. **B**enig⁹ tertio sunt alia q̄ nō p̄nt̄
exerceri nisi p̄ suppositū determinatum in
xta iam allegati q̄ actōes sunt supposito-
rum. **C**irca q̄ distinguendū est. q̄ vel ul-
la sunt talia. q̄lia nullus p̄t̄ exercere nisi si
papa. nec p̄ commissionē nec aliter. **V**el sunt
talia q̄ cōmitti p̄nt̄ p̄ aliquē vel aliq̄ p̄ q̄s
hoc exerceri non posset sed alius capaz est.
Exemplū de curato nō sacerdote q̄ pot̄ p̄mit-
tere simplici sacerdoti nō habēti plebē ali-
quā q̄ in cura sua celebret missam et conse-
cret. **O**r audiat cōfessiones et ab soluat. **Q**
ministrē eucharistia. et ita de reliquis sp̄es
ctancib⁹ ad sacerdotiū. **P**otentiḡ sit
p̄ ciliū cōmittere sacerdotibus v̄r agat talia
q̄ nec p̄ ciliū p̄ se nec illi sacerdotes sine cō-
missione vel licētis p̄ ciliū possent exēq̄ salē-
cīte. **C**quo circa restat cognoscēdū vel
p̄ditionali si sit aliquā p̄tā i papa q̄ posse

Ecclesiastica

2

In aliquid in q̄ nulla altera pt̄as eccl̄iasti-
ca p̄t attingere neq; de facto neq; de iure.
Et videt̄ puma facie q̄ nō iuxta cōiorem
doctor̄ s̄niā, q̄ dicit̄ p̄tatem ordinis esse
eq̄lē in oībus sacerdotibus p̄phendendo
more apti ep̄atū sub sacerdotio. **M**on em-
videz q̄ sit aliq̄s ordinis i q̄ possit papa
lis aūtas, qn̄ in illum possit de facto pt̄as
ep̄alis. **L**eterū d̄ p̄tate iurisdictōis quōcū
q̄ fiat sermo videt̄ q̄ p̄ciliū possit illā p̄ ce-
dere in defectu pape vt in subiiciendo. **A**pō tales pp̄los q̄les voluerit, p̄ fac̄or̄ li-
cita p̄ rata ministratiōe. **E**t ita practicauit
hoc p̄ciliū circa Samayatas legatos eis dā-
do, qui licite possent oīa q̄ sunt ordinis et
sp̄ualis iurisdictōis. **P**roinde quid **I**ctou interīm p̄siderādū relinquo, si solius
pape cōcessiōe, mediate vel immediatetra-
di possint. **P**utat aliqui q̄ pt̄as hec respi-
cit claves in foro pn̄ie. **P**ropterea cōuenit
in codē foro cuiilibet sacerdoti magie ep̄o.
si nō fuerit hec pt̄as a supiore, q̄ ad usum li-
mitata, aut cōuenit illi qui habet curā cōi-
tatis eccl̄ie. **F**m̄, **T**homā Conciliū vo ta-
lem curā habet. **P**oro iuxta hunc dicendi
modū p̄t occurrere scandalū trahens ad
hoc incōueniēs q̄ eccl̄ia posset bñ regiōs
q̄ in fine seculi sine pape/ vt si generale cō-
ciliū daret lītētiā oībus ep̄is sacerdotibus
cuiilibet supra plebē suā absq; vlla iurisdi-
ctionis limitatiōe vel restrictiōne, q̄ s̄cī ep̄s
posset p̄stituere sacerdotes, imo p̄ eos līc-
ite p̄ rate p̄ ratiā clavis. **R**ira de reliq̄s oīb̄
hierarchiā actib̄us. **R**̄ndemus q̄ et si
ad t̄ps aliqd̄ generale cōciliū possit aliqd̄
tale facere, qm̄ h̄c e papa est p̄ceptū affirma-
tiū, obligans ad semp sed nō p̄ semp si-
cūt apparuit dū vacavit sedes p̄ duos aut
tres annos, sicut p̄ nunc vacat. **H**ilomini-
nus generale p̄ciliū neq; deberet, neq; pos-
set talē defectū capit̄is v̄sq; in fine seculi to-
lerare, stante lege p̄tū suppleret dū neces-
sitatis vrget, vel suadet euīdes utilitas. **T**h̄
vel p̄ vñū ep̄m q̄si viciariū, vel p̄ plures s̄l-
aut successiue. **E**tho c̄ mō dī esse plenitu-
do p̄tatis eccl̄iastice i eccl̄ia suppletive
Cognoscimus ex his q̄ falso sūt p̄ iniu-
niōe cōcilio generali, tales assertiōes q̄ ne-
gant ab eo vel ab eccl̄ia, executionē p̄tatis

sup̄me iurisdictōis. **N**e gant insup̄ decer-
nendū vel cōfīmēdi p̄tate dū papa est repo-
nentes in eo solo hanc aūtem diffīmēdi.
cū ex multis p̄cilijs t̄ certa rōne cōst̄ op-
positū. **V**n t̄ apli miserunt in samānā pē-
trū t̄ Johannē tāq̄ subditos eccl̄ie. **E**tia-
cōbus p̄tulit diffīmētiōe sacri p̄ciliū super
cessatione legaliū. **B**e quo **A**c. **r**e. notatū
est, qn̄ t̄ petrus p̄siderat, t̄ residet in ec-
cl̄ia legitime cū eēt in ḡa p̄firmatus die
pentecostes. **C**ōs̄lūmus tādē canones
apparēter discordes sup̄ laude plenitudis
p̄tatis papalīs rōnabilitē ad cōcordiā re-
uocare si distinctionē trimētrē acceptōnis
eccl̄iastice p̄tatis acutē viderimus. **H**anc
enī p̄tate formaliter t̄ in se cōsideratā p̄mo
mō nemo iudicare potest neq; **A**uz̄. neq;
pp̄ls neq; totus cleris imo nec vniuersa-
lis eccl̄ia. **S**ecus in alio dupliā mō. **V**n si-
cūt ex p̄siderato e p̄tatis huī stupēde t̄ mi-
raculose impatores etiā t̄ reges p̄cubūt ad
oscula pedū pape. **E**t inde cōsurgit aliquā
ex huāna fragilitate arrogāt̄a supbia in per-
sona pape referētis ad se qd̄ impēdē p̄tati.
Mon aliter existimandū est de priobus
scris p̄būs extollētibus papā mīris mo-
dis. **E**t inde suborta est in q̄busdaz sūmis
p̄tificibus, arrogāt̄a maior debito, qd̄ est
v̄surpare id qd̄ iure nō poterat. **H**inc cui-
dā gloriāt̄q̄ pedib̄ suis cōculcarer ipato-
ris caput, retudit hāc arrogāt̄a acriter sa-
tis. **I**mpator hoc mordaci verbo. **N**on ti-
bi inquit sed p̄etro. **H**inc fit p̄terea q̄
absq; mēdaciō vel adulatōe pape nequī-
simus p̄t appellari sanctissim⁹ p̄t adora-
ti cultū dūlie v̄sq; ad oscula pedū, et ita de
reliq̄s honorib⁹. **S**i eccl̄ia q̄ maculā
nō h̄c neq; rugā q̄ instar marie v̄go ē t̄ mī.
introducit qn̄q̄ tanq̄ peccatix t̄ sordida.
nō quidā p̄ se, t̄ in se, sed p̄ pctis filiorū su-
cūt aīa fert t̄ regit corpus e. rotum.

Consideratio 12

Destas eccl̄iastica papalīs nō
ita habet dñia et iura terreni sūt
et celestis imperij q̄ possit ad li-
bitū sūt de bonis clericoz. t̄ mī
to munis laicorum dīponere. qn̄is p̄cedi
debeat, q̄ habet in eis dñium quoddā re-
gitū. directiū. regulatiū. t̄ ordinatiū

De potestate

Declarationē huius cōsideratiōis quā
discretio moderatix atq; mediatrix. ponit
inter errores oppositos/dum facere medi-
tater occurrere vīsa est p̄imus in ipso me-
ditatōnis mee secreto. duplex improba pe-
stis. Nomen vnius detractio liuida. Mo-
men alteri⁹ adulatio subdola. P̄ una p̄tā-
tem ecclasiasticā depurātis subiiciebat tpa-
li. Ultera sustollebat in immensum velut
ad silitudinē altissimi cōfundens iura cu-
iūlibet alterius p̄tatis. Tolle tolle clamat
detractio tpalitatē oī m̄ ius vel dñm ab
ecclasiastiq;. Quare? Quia sic instituit xp̄s
cuius ista vox est. Nisi quis renūciaverit
oībus q̄ possidet nō p̄t meus esse discipu-
lus. Sic improporabat Julianus apostola
ra xp̄ianis. rapies eorum facultates. Addit
detractio q̄ ecclasiastici nequaq̄ capaces sūt
iurisdictōis tpalis. etiā si p̄nceps alij p̄fer-
re voluerint. Inducit aplim. q̄ nemo mili-
tans deo implicat se ne oīcis secularibus
Addit detractio. Nihil h̄e ecclasiasticos.
scz neḡ decimas. neḡ oblatōes quā tomis-
nus alias dotatōes vel possessiones nisi ex
pura elemosyna donantiū. Et q̄ ab ecclī
asticis peccātibus salte habitualiter possit
q̄ secularē p̄tatem optimo iure tolli. q̄ da-
ta est p̄tis hec secularis in vindictā malefa-
ctorū. neḡ sine cā gladiū portat. Addit q̄r
to innītes apli verbis. Habetēs alimenta
et quibus tegamur his cōtentī sumus. q̄r
quicquid h̄n ecclasiastici ultra simplicē vi-
ctum ⁊ vestitū. totū illud est pauperū. cui⁹
retentio nedū furtū vel rapina simplex est
sed sacrilegiū. p̄t detorquet ad hāc sniam
tam Hieronymi vba q̄ Bernardi. Vult
tandē detractio ecclasiasticos oīs ad illam
sp̄lowm ⁊ discipulorū primā paupertatem
sine equis. sine thesauris. sine calcis mētis
sine possessionibus. de necessitate salutis re-
sistere exercrās in ecclasiasticis pompā oēm
vel sermientū. vel ciborū vel equorū vel in
dymētoz. Non urgir ex aduerso blā. R
diens ⁊ subdola adulatio. ⁊ ad aures ec-
clasiasticōū p̄cipue summī p̄tificis insin-
surrans. Q̄ quāta est. quāta sublimitas ec-
clasiastice p̄tatis tue. O sacer clere. q̄ nihil
est secularis auctas tue cōpata. Qm̄ sicut
xp̄o collata est oīs p̄tis in celo ⁊ in terra. sic
ez xp̄o oēm petro suisq̄ successoribus de-

reliquit. Un̄ ⁊ nec Cōstantinus q̄p̄c̄g. Si
uestro pape cōtulit. qđ nō eet p̄ius suū. s̄
reddicit iniuste detentū. Porro sicut non
est p̄tis nisi a deo. sic nec aliqua temporalis
vel ecclasiastica imp̄ialis vel regalis nisi a
papa in cuius semore scripsit xp̄us. Reire
gū. dñs dñnantū. De cuius p̄tate disprias-
re instar sacrilegij est. cui neq̄ quisq̄ dicere
p̄t. Qur ita facis. Si etiā tpalia oīa si ecclē-
siastica bona. atq; dominia mutauerit. dis-
ripiuerit distraxerit. Anteior si nō inueni-
un̄e hec scripta ab illis etiam qui sapientē
sūr in oculis suis. Si p̄tēra nō inueni-
fuisse p̄ aliquis summos p̄tifices hec credi-
ta. Notū est illud Satiri. Nihil est qđ
credere de se nō poslit cū laudat dñs equa-
p̄tās. Et illud comicī d adulatore. Hic p̄
fecto ex stultis insanos facit. Genēs autē
adulatio. qñq̄ nimis se cognosci. studet q̄
si modestiori sermone de p̄tissū vti et cre-
dibiliōr appareat. Concedit seculari p̄tati
possessiones ⁊ iurisdictiones sp̄ias quas
tollere nequit p̄ libito papa. Recognoscit
Cōstantinū vel alios principes aliquid
ecclēsie nouiter contulisse. Publominus
tradit q̄ summus p̄tifex sp̄imus est mo-
narcha nēdum in sp̄ialibus. sed tpalibus
bñs p̄tate hanc immediate a xp̄o. sed alij
reges oēs ⁊ principes suā recipiunt dñatio-
nem ab eo. et solū mediate a deo. Alioq̄
vt mōstruosus esset hic mūdus. si haberet
tot capita q̄ nō sub vñico regeret. Rediret
q̄ manichei delirantēt p̄nētis duo p̄ncipia. Unū bonorū ⁊ sp̄ialū. Alindmas-
lozum ⁊ tpalium. vñ ⁊ sicut corpus est p̄pter
aīam. ⁊ ab aīa vinit ⁊ regit. sic p̄tis secularis
p̄pter sp̄ialem a qua recipit suū esse le-
gitimū. Quā autēt sp̄alem qui negat
vel impugnat sint intus sint fons ecclēiaz
p̄t gladio vñ sp̄iali ex cōicatois sic catholī-
cīel debellatois sic infideles ferri. Et eoz
dñia vel bona in alios transseri. Danc
existimationē habuisse vñus est Bonifaci-
us octauus in'quāda decretal. Et in hac
fundari putat ab aliquibus dñoru p̄tis
normū aduersus infideles debellatio. suo
rumq̄ bonorū ⁊ dñiorū p̄quisitio. putat
ab aliis depositio vñus regis francie p̄ pa-
pā Zacharia. hic eē fūdata rāq̄ papa fit
q̄ transserere possit reges ⁊ regna. Cur. L

stis ad aduersitatem adulatio. durum esse multis
hunc sermonem, et ideo minus credibile stur-
det loqui restrictius. cōcedens q̄ sicut an-
te per turum fuerūt apud infideles vera dñia
quādmodum irrefragabilis anc̄tas sacre
scripture et euāgelice narratōnis testis est.
Sic non oportet nunc post p̄etrū. vt oīs
pt̄as impialis regalis v̄ altera secularis sit
immediate robur habēt a summo pontifici
sicut rex francorū xpianissimus superiore
hoc mō nō habet nec recognoscit in terris.
Adarco transiit verbū suum adulatio lo-
qm̄ de dignitatibus officiis et bonis ecclē-
siasticis q̄ oīa sic subiicit summo pontifici
vt quicq̄ circa ea placuerit disponere mu-
tando transferendo. appropriādo hoc possit
hoc teneat et ratum sit. licet hoc sine cā. licet
cum p̄tō suo pegerit. q̄uis p̄tm circa h̄
vult adulatio longe a papa sic facere. vt eū
symoniā posse neget cōmittere. qm̄ sua sūt
oīa ecclēsiastica bona. **C**oncedit insup q̄
sup ius est. potens ab altero ius sūt tollere
et q̄ nec ab eo appellari. neq; eum iudici-
aliter euocari. nec obedientiā ab eo subtra-
hi. p̄tētum extra casum heresis sit aliquate-
nus possibile. **N**ic solus symbolū fidei cō-
dere. hic solus causas eiusdē fidei. et maio-
res ceteras tractare p̄t/solus ut iam tactū
est. diffinitōnes. regulas. leges. et canones
cōdit. Alioquin qui quid q̄ alios diffini-
decēt. condit. statuit. irritū est et inane.
Nec aliiquid et eis q̄ statuerit. p̄t nisi per
ipm quolibet cassan vel infringi. gallorū si
no ante celebrationē huius sacrosancte cō-
stat. synodi sic occupauerat mentes pluri-
morū. l̄ralium magisq̄ l̄ratorum ista tra-
ditio. et oppositorū dogmatizator. fuisse
de heretica prauitate vel notatus vel dāna-
tus. **H**uius rei signū accipe. qz post decla-
rationē et theologie principijs luce clarior-
em. et qd̄ vrgentius est post determinatio-
nem et practicationē eiusdē sancte synodi/
inueniunt̄ qui talia palā asserere nō paue-
ant. tam radicatiū et cancer serpēs tā me-
dullit imbibitū suith p̄fice adulatio-
nis vir letisen. **D**āde miserātē et eo **M**
oderatix discretio. collustrata lumine le-
gis euāgelice. mediā ac regiā viā tenēs in-
ter deūos errores extremos. detrac̄tiōis et
adulatiois ponit dictā hanc cōsiderationē

duodecimā cum priorib; tanq̄ signū ali-
qd̄ ostēsū itineris recti. ne forte offendat
ad lapidē erroris pedē sue inquisitōis scri-
tatores veritatis. **C**ū dicimus ecclēsti-
cos et capaces esse bonorū tpalium. et mul-
ta eis ex debito. non ex elemosyna pura cō-
petere. et nō debere eos coerceri. vel spolia-
ri p̄ secularem p̄tātem. nisi vocata sit in sui
iuris subīclū. qd̄ dī pp̄ter hereticos et re-
belles. possunt ipsi deniq̄ cū dīnit̄is ali-
ter q̄ apli vivere cōuersari vel incedere p̄
temporū locorū et aliarū circūstantiarū va-
ria qualitatē. put sapiens iudicabit. **N**ec
ita sunt Pieronymi vel Bernardi verba
generaliter ad oēs ecclēsiasticos tanq̄ pro-
priū habeant nihil. detorquenda. **A**do-
nachis aut̄ quibus loquebant̄ alia lex est.
Citam ex aduerso stultas et falsas adu-
lationis insanias. attribuētes summo po-
tifici plenitū dīni p̄tātem. qualem descri-
psimus q̄ tanta est quantā sapientissimus
legislator. xp̄s p̄uidit sufficere ad edificatio-
nem continuam ecclēsie dilectissime spon-
se sue. quā pp̄ia morte firmavit et dorauit.
Uni p̄tāti detrahere esset impietas sacri-
lega indignissimaz. **S**ed glorificant deū
qui p̄tātem talem dedit hoībus. misericor
dissima pietate sua. que p̄tās quanto sublē
mior est pulcior et dignior. tanto ne verte-
tur in abusum vilem. turpē et indignū p̄ra-
videre debet summus p̄tifex et eam ut sa-
piens iudicabit regulare. **Q**uid aut̄ sapien-
tius in terris generali cōcilio qd̄ et sp̄ulanc-
to regit. et cuius agitrenis summa libertas
est. preclare dixit Aristote. Non esse serui-
tute obedire legibus. **A**ddamus sum-
mum pontificē cum collegio suo ita p̄side
re bonis ecclēsiasticis. et de eis statū habe-
re sufficiētem et decētem oporteat. **S**ed nō
ita et caput granidū mēbra reliqua obru-
at mole sua. neq; velut usurpare contra na-
turā singularis membris oīa officia mēbro-
rum / quibus singulis et aī apl's pp̄iū
datum est officium. Nam si oīa oculus vel
caput et ibi pes et ibi manus. **C**oncernit h̄
collationem bñficiorum multiplicitatē ex-
emptionum odiosissimā. plenam erroris
et cōfusionis in ecclēsiastica hierarchia. et
ita de reliquis. Reservationem p̄terea tol-
casum. et excoicationū in foro cōsciente

De potestate

enocationē tam facilem oīm causarū ab ordinariis sint cause ille pphane sint sacre fidei, quales fidei causas oēs ab ordinariis singulis prefertur in doctrinā notorie scandalisantibus dyocesēs suas / et vbi vi-

gent studia līrarū velle pfibere quid aliud est. q̄ ianuā grande erroribus aperire?

Postrimo suis se terminis ita ptas ecclastica coercat. et meminent ptate seculare etiā apud infideles. sua h̄e pphā iura suas dignitates suas leges sua iudicia. de qbus occupare se ecclastica ptas non psumat vel usurpet, nisi dū redundant abusus ptatis secularis in impugnationē fidei et blasphemā creatoris et in manifestā ecclastice ptatis iniuriā. tunc em attēde re cōuenit yltimā huius cōsideratiois duo decime pticulā. q̄ in his ecclastica ptas habet dñum qdā regitū. directū. regulanū. et ordianū.

Cōcluditb. **N**et nihil sere alind rōes et allegatōes oēs induci solite q̄ plenitudo ptatis papalis supior est ad oēm alia ecclastica et tpalem. Quāuis sub h̄ respectu ptas vniuersalis ecclie vel generalis p̄ciliū legitime cōgregati. dici possit maior in amplitudine vel extē sione. maior in infallibili directōne maior in monū reformatōe in capite et in mēbris maior in coerciōe ptate. maior in causarū fidei difficiliū yltimata decisōe. maior de niq̄ q̄ copiosior. cōplete etiā saltē virtua liter oēm ptatem et omne politiciū régimē. papale. impiale. regale. aristocraticum et ymocraticum p̄tū alias deductū est ex descripōe et p̄ciliū generalis q̄ talis est. **C**onciliū generale est cōgregatio legitima auēte facta ad aliquē locū ex omni statu hierarchico. totius ecclie catholice. nulla fidelis persona q̄ audiū requirerat ex clusa. ad salubriter tractandū et ordiandū ea q̄ debitū regi men eiusdē ecclie in fide et morib⁹ respiciūt. **N**icamus hic aliq̄ circa diffinitorū hanc p̄ciliū generalis. **E**p̄imo q̄ p̄gregatio legitima auēte facta dī regulanter a pa- pa. sicut sonant decreta et decretales innūmēre. **E**xcipiunt tñ tres casus. vbi p̄gregatio cōciliū generalis sit legitime sine papa. Unus dū desit et p̄ more nālem vel ciuilēm seu canonica. q̄ est depositio. Celsi ca- dat in p̄petuā maniam. **E**t si ad eū capti-

uatum nō pateat accessus. **T**lius dū sufficienter requisitus de cōno cando cōciliū renuit cōtumaciter in pñcīem ecclie p̄fserit si tangat ipm. **E**rcio si p̄ciliū post q̄ est a papa legitime cōgregatū statuat certum tpus et locum p̄ celebrando generali concilio sicut infra triennium vel de decen- nio in decennium. etiam vbi papa renues- ret. **M**ecrefert in pmo et scđo casu q̄ quos euocēs concilium. dummodo cōgregetur quicadmodum fuit p̄sis. **M**ibolominus expedie decernere p̄ futuro modum cōno- cationis sicut in reformatione salubriter è aūissatum. **E**ritnam et synodaliter iam est diffinitum. **N**icamus scđo iuxta proba- bilem valde sententiam q̄ de statu hierar- chico ecclie non sunt pprie nisi duo sta- tus. **P**relatorum maiori videlicet qui suc- ceditnt apostolis. et sunt episcopi archiepi- scopi. **E**t ita sursum. **E**t minorū qui suc- cessores sunt. lxxij. discipolorum. **E**t dic- tur plati secundi ordinis dignitatē vel ho- noris. quales sunt curati quibus ex statu ordinario iure. conuenient tres actus hie- rarchici. p̄ marie. eēntialit. et imitate a spō q̄ sūt purgare p̄ correctō. **I**llūinare p̄ do- ctnā et pdicatō. **P**erfice p̄ sacrōz misstra- nōe. **S**undat hec līna. **A**dath. xvij. vbi postq̄ christus dixerat dī ecclie. subiūit de quibus loquebas dūm ait. **Q**uodcumq̄ solueritis super terram tē. **L**onstat au- tem q̄ nedum apostolis sed et discipulis loquebatur iusta glosas doctorum in hoc loco. **E**t **A**dath. t. et **L**uce. x. vbi sū sermo de missione. lxxij. discipolorum. et **A**dath. xij. vbi christus petro dicit p̄ omnib⁹ **Q**uodcumq̄ ligaueris. **E**t iterum. Super hanc petram edificabo eccliam meam. et porte inferi nō p̄ua. aduerius eam. **C**ō- cordant **A**ugu. Piero. **N**isi. **B**eda. **A**gu- gister vbi prius et exp̄sse multū **B**amasus papa. Non amplius inquit q̄ duos ordi- nes inter discipulos dñi eē cognoscimus. id est. xij. ap̄lorum. et. lxxij. discipulorum. **V**nde iste p̄cesserit ignoramus et qd rōne- caret extupare necesse est loquit contra co- epos. **N**icamus tercio naturā generalē. **C**ōciliū tale eē / vt nullus fidelis q̄ audiēt q̄ten- voluerit debeat excludi ab audiētia q̄ten- vel doceat vel doceat sicut legit in pñcipio

cōclīj. **D**istingui tñ solet de habētibus
voce in cōclīo. **A**uidā hñc cōsulāuam. slij
diffinitiā. p̄m̄ sunt q̄bus īest noticia
taliū q̄ tractat̄ etiā v̄sq̄ ad mechanicas ar-
tes. **T**ut si q̄rat̄ de mō regatōis ecclesiārum
mālū esse potent̄ in lathomis vox cōsulti-
ua. **S**icci aurifab̄z & fab̄z. **S**ic dū sit q̄o s̄
philosophicas & moralib⁹ disciplinis. vt
sunt p̄cepta decalogi. p̄nt seculares erudit̄
in ph̄ia legibus & morib⁹ dare p̄ silū. & ali
q̄n salubrūs q̄ nonnulli platorū vel cura-
torū vel etiā theolo gōz̄os q̄ adeo & in ge-
nerib⁹ concilijs cōtra Am̄upe Atha-
nasii fuerit interrogatus gentilis ph̄us de
materia nedū pure morali sed q̄ tangebat
beate trinitatis eandē essentiā. **C**eteruz
de voce diffinitiā quales eam habeat nō
est dubiū de ep̄is & sup̄iorib⁹ platis. sicut
iuxta p̄dīca practicātū sepius iuuenit in p̄
oribus concilijs. **S**ed neq̄ videt̄ ambigui-
tas ēē de minorib⁹ platis qui sunt cura-
ti & hierarche. neq̄ de illis qui ad hunc dū
plicē platorū ordinē reducunt̄ quibus nō
exp̄ privilegio solo sed ex statu & ordīario ī
re cōpet̄ aīarum cura. quēadmodū sunt
multi abbates decani p̄positi cūm silib⁹s.
Sicut ad hoc determinatio sacre faculta-
tis theologie parisiē. nūq̄ edita contra te-
meritatē extollentū p̄imlegatos sup̄ cu-
ratos in p̄dicatōibus & cōfessionib⁹. vbi
sic d̄ in dñob⁹ pamis articulis. **B**ñi cu-
rati sunt in eccl̄ia minores plati & hierar-
che ex p̄manaria institutiōne xp̄i. quibus cōpe-
tit ex statu ius p̄dicādi ius cōfessiones au-
diendi ius sc̄ra ecclesiastica fīm erigentia
sui status & parochianorū ministrādi ius
sepulturas dādi ius insup̄ decimas & talia
iura parochialia recipiēdi. **S**c̄ds articu-
lus q̄ ius p̄dicandi & cōfessandi cōpet̄ p̄-
lati & curati p̄ncipaliter & essentialiter &
mendicatib⁹ dep̄ accidēs ex p̄ivilegio.
q̄m̄ sunt introducti vel admitti ex cōcessi-
one & bñiplacito dñorum platorū. **P**ica-
mus postremo q̄ licet ea q̄ statum dicta sūt
cōsonare videant̄ iuridimino & obseruatō
in p̄norum cōclīorum atq̄z rōni. **H**ibilo-
minus cōclīum p̄t certis de causis et ac-
tōs cōstituire voces diffinitiās in plurib⁹.
& in pauciorib⁹. & in alijs q̄ dicti sunt
satis sitūr q̄ illa q̄ facta sunt & fieri p̄nt va-

rio modo circa institutionē platorū eccl̄ie
astorū maiorū & minorū que q̄nq̄ siebat
a toto pplo & clero. q̄nq̄ a toto clero solū.
q̄nq̄ a solis canonicias eccl̄ie cathedralis
& nouissime crebrūs p̄ solū papa sicut plus
rimorū est iudiciū.

Consideratio 13

Dicitas eccl̄istica sicut et alia qualibet originat̄ a pri-
ma iustitia fīm quā iura oīa le-
ges iurisdictōnes atq̄ dñia pul-
era ordinis varietate fundant̄. **D**escribi-
tur itaq̄ iusticia q̄ est p̄petua & cōstans vo-
luntas. ius suū vnicuiq̄ tribuēs. **N**e cau-
tem descriptio cōpet̄ p̄ncipaliter iusticie
divine. in ordīne ad suas creaturas. **P**ens
nempe solus est qui voluntate p̄petua & cō-
stanti. dat vnicuiq̄ rei qđ suū est. suū inq̄
nō ex debito rigoris sed ex liberalissima ee
dignissima donatōe creatoris. **S**ic in qua
libet re tantundē est de iure. quātū de en-
tate. **H**abet em̄ res quelibet ins seu titulū
id habendi qđ haberet ex dictamine recis-
mo prime iusticie. **I**us vō sic describit̄.
Ius est p̄t̄ seu facultas p̄pinqua conve-
niens alicui fīm dictamen prime iusticie.
Porro dictamen hoc lex dī. q̄r̄ lex est rea-
gula cōformitatē habens ad dictamen re-
cte rōnis. Pictamen vō recte rōnis prime
et iusticia cōuenient̄ in deo synonime. **P**ro
inde dictū est in descriptōe eūris q̄est facul-
tas p̄pinqua rō. p̄pter illa q̄ in potētia obe-
dientiali p̄uenire p̄nt cūlibet creature/qđ
posse dicere possumus vel obedientiale vel
logicae fīm quale nō dī p̄prieres habere
ius vel legem sicut nō dicimus q̄ dānat̄
ius habeant ad beatitudinē eternā. **N**ec q̄
stella ius suū seu facultatē habeat in tanta
luce quāta resulget in sole licet in potentia
obedientiali creature vel absoluē dei pos-
sint hec oīa fieri. **C**onsequenter ab hac
amplissima iuris & legis acceptōe. sicut uti-
tur scriptura dum ait. **N**e sunt leges celi &
terre rō. & libi pluries & apud Boetium.
Legemq̄ pati sydera cogis. sit descelus re-
strictior. ad ea q̄ creatura rōnalem respic-
unt vtr rōnalis est. **S**it subinde distinctio
de iusticia. q̄r̄ queda est essentialis & prima
ria. q̄lis p̄c̄scripta est. Altera est p̄cipata

De potestate

seu deniata et attributio dicta que sic de scribitur. **J**usticia est habitus vel tanquam habitus conformis diuine iusticie eiusque imitatio nis per participationem quod habitu indecentibus eam facere ius vel reddere. **I**ta quod ius est velut actus vel usus vel effectus vel titulus talis iusticie. **R**ursus de iusticia sic accepta participative dicimus quod quedam est iusticia originalis. quedam regni celestis. ut ibi. primum quente regnum dei et iusticia eius. **E**t hec duplex est. quedam glorie. quedam gratiae. **A**ltera iterum est iusticia legalis. alia cuiuslibet. **J**usticia vero civilis alia distributiva alia communitativa. Et ita de reliquis accepti onibus iusticie specialibus. **J**usticia legalis est omnis virtus sicut charitas est tota lex Christi. **P**ro oro iusticie distributiva contrariantur pioniores indigne et intrusiones in officiis recipublice et beneficijs eccliesie. **C**ommunitatis autem contrariantur contractus illiciti. usura et frons in specialibus. Symonia et giezia in specialibus. de quibus non est hic dicendum per singula. **S**ic camus propterea tot esse legum varietates. Quot modis iura variantur in dictamen participare iusticie. Propterea sunt quedam leges proprie diuine. quedam proprie naturales. quedam positive vel humanae. **Q**uamcumque sunt canonice vel ecclesiastice. aliae sunt civiles seu politice. **E**t quod quis pacem regianter leges quin mixte sunt ex participatione diversarum. nihilominus deno quod lex a predominatori seu a principaliori quod in ea respetat. **Q**uibuscum psluppositis dicamus oltremus descriptiones huiusmodi legum. **E**t quoniam lex est a ligando. et obligando vel a legendendo. et dictando quid agendum sit. Conformiter ad hanc obligationem seu dictamen recte rationis describemus principali leges obligatorias. quod de consuetudinibus et missiunculis. et si sunt aliae facilis habebitur ex his cognitione. **E**t diuina obligatoria est signum veri revelationum creature rationale notificatum recte rationis diuine volentis teneri seu ligari illa creaturam ad aliquid agendum. vel non agendum per coesse entem felicitatis eternae. **P**ecunie hic et infra. **S**ignum notificatum quoniam proprie nulla lex obligat liberum arbitriu si notificata non fuerit. **H**oc autem signum triplex est. quoddam mentale quoddam vocale quoddam scriptum. sicut est leges scripta plena insita / latens / vocalis /

mentalibus. **P**er metu scribitur in psalmo. Si gnatum est super nos lumen cultus cui domine **R**ecordum Rom. 1. pulcre per totum. **E**t item in psalmis. Legem tuam in medio cordis mei. **L**ex naturalis obligatoria describitur quod est signum naturaliter habitum. notificatum recte rationis divinis. volentis creaturam rationalem humanam teneri seu ligari ad aliquid agendum vel non agendum per coesentio finis sui naturalis qui est felicitas humana sive monastica sive economica sive politica. Dicit autem signum pure naturaliter habitum illud quod iudicium est cuiuslibet homini. non impedito in usu debito rationis. Impedit autem per corporeos errorum per via inlera. **N**otificatur expac duplice descriptio. differentia et conuenientia divine legis ad naturalem principaliter et modo acquisitio. et ex preciosis. **E**t ex divina de ratione sua habet primo et acquiratur per revelationem. **E**inde quod ordinetur de priori et per se ad felicitatem eternam. **P**er vero naturalis et si possit sic acquiri et ordinari sicut per in ratione pceptorum decalogi. in utraque lege veteri et noua. hoc enim non habet de ratione iuris naturalis est. sed transit in divina. **L**ex canonica describitur quod est signum habitum per humanam traditionem notificatum recte rationis divinis. volentis creaturam rationalem humanam teneri seu ligari. ad aliquid agendum vel non agendum principali per coesentio felicitatis eternae. **P**er hanc ultimam clausulam conuenit lex canonica cum divina. et differt a naturali. **E**t per primam ab etracta sub sua ratione quod est ut habet eius cognitione robur per humanam traditionem magis quam per puram revelationem. vel naturalem evidentiem. **P**er civilius describitur quod est signum habitum per humanam traditionem positum ratione voluntate per hoc tenet et ligat aliquid a gerere. vel non agere per coesentio finis sui naturalis quod est humana felicitas. vel monastica et iconomica vel policia. Patet descriptio ex prioribus. **T**um diligenter attendendum est. quod sicut in speculabilibus sunt primo principia naturaliter nota. Sunt secundum conclusiones evidenter ab illis principiis demonstratae. Sunt tertiis conclusiones tunc probabiliter deducite ex predictis veritatibus circa quas est solus opinio. **L**ande quarto sunt aliae propositiones sic elongate et paucis

Ecclesiastica

2

heritibus q̄ nō appetet q̄ ex illis sequātur vel repugnent, et si astra sint paria vel imparia. Proportionabiliter suo mō dicē dum est de veritatibus moralibus sub hac distinctōe quadruplici. Et iuxta duplices primū gradū accipit̄ ius pure diuinū sive natus iunt certitudinaliter reuelate, vel ex reuelatis manifeste deducere. Sed si cognoscē p̄ evidētiā naturālē, accipit̄ ius proprie naturale. Circa tertium gradū et q̄ritū proportionabiliter sumit̄ ius canonica et civile, addita legislatoris auctoritate. q̄ facit ut appōsumo moralis aliudē solū p̄babilis vel impingens legibus ap̄ne diuinis vel naturabib⁹ robur habeat, et vim obligatiōis ad alterū finē vel supernaturalem. Sic est lex canonica et vel naturale, sic lex civilis vel popularis noistur. Rememorandū est tñ id q̄ iam dictū reperit̄, paucissimas inueniri leges q̄ nō se mutuo p̄cipent, sed rō distinguit̄ cas et secerit. Transamus p̄nter post sermonē de iustitia, de iure, de lege, loqui de iurisdictione, de dñio, et de politia. Iurisdictione describit̄ v̄l interpretat̄ q̄ est ius dicio, i. p̄t̄ seu facultas exercendi ius. Quod iurisdictione q̄si ius dicio, i. p̄nūciatio seu p̄mulgatio iuris. Que iurisdictione quadruplicē est iuxta quadruplicē legē, diuinā, s. naturalis, canonica, cīviliſ. Itaq̄ iurisdictione diuinā est p̄t̄s eaequendī ius, qd̄ copētit alicui fīm legē p̄p̄re dīniām, et hoc in alterū vel tanq̄ in alterū. Non em̄ p̄p̄re dī h̄z ius quis iurisdictionem in semetip̄m n̄iſ forte cōſideret tanq̄ alter sit, vt velleant aliqui de p̄nia dicere.

Proportionabilis est descriptio triplex triplicē alterius iurisdictionis fīm triplicem legē. Iuridicē aut̄ q̄nq̄ iurisdictione in coerulea q̄. sc̄f̄ in iurū. Et in directiūam seu regulatiūam et ordinatiōne q̄lis fuisset etiā in statu innoſcētē, et q̄lis est sapiētis ad insipiētōres, et p̄fectōres ad imperfectōrem, ut in angelis etiā posuit dī yonū ius.

Subiungamus de dñio, qd̄ ita describi pot. Dñium est p̄t̄s ap̄inqua assumendi res alias, v̄l et alias in sui facultate vel v̄t̄licitū fīm iura vel leges rōnabilitē institutas. Invenit̄ aut̄ hoc mō dñium sextuplex. Beatificiū originale, gratificiū, evāge-lich, canoniciū, politiciū. Beatusq̄ est dñi-

um fīm leges glorie. Originale dñium est fīm leges originalis iusticie. Gratificiū est dñium fīm leges grātificatiōis. Euāgeliū cū est dñium fīm legē p̄p̄re euāgelicaz. Et ita de reliq̄s duobus suo mō, p̄mūfundat̄ in titulo glorie sc̄dm in titulo originalis iusticie, et ita de reliq̄s suo mō. Possumus aut̄ cōtractiō loqui de triplici dñio quoq̄ vñā fundat̄ in titulo charitatis gratificatiōis. Alterū in titulo alicuius grē sup̄naturalis solū gratis date nō gratificantis. Terciū in titulo domi alicuius pure nālis sicut ē electio vel nālis successio ad aliquē principatū. Describit̄ aut̄ dñium qd̄ appellaſt a multis euāgeliū p̄ appropriatiōs qd̄ ē dñium immediate a deo institutū, p̄patiens secū ex equo q̄libet dños et inabdicabile seruata chantate se extēdēs ad oīa. De hoc dicit apls q̄ nr̄a sunt oīa, qd̄ diligētib⁹ dñi oīa coopāt̄ in bonū qm̄ in titulu charitatis adjicunē oīa abundat̄ fruendū vel vtendū q̄ in celis sunt et in terra in mari et in oīib⁹ abyssis. Describere cōformiter dñium originalis iusticie q̄ est donum dei quo creatura rōnalis ius habet imme- diate a deo assumere alias res inferiores et sui v̄sum et cōseruationē pluribus cōpetēs ex equo, et inabdicabile seruata originali iusticie, seu integratē naturali. Hoc modā habuit Adam dñium sup̄ volūcēs celi et pīces maris. Describere p̄portionabiliter dñium libertatis create q̄ est facultas ap̄inqua resultas ex liberalissima cōdescētione dei se donātis ad agendū vel nō age- dum cuī aīa rōnali in productōe suor̄ actus elicitōrū vel in eōm suspēsione ad finē p̄se, qndē beatitudinis ordinata. Porro qd̄ sit dñium aliud fundatū in grātīpnāli so- lūm gratis data p̄t̄ apparere cōſideratī na- turā grē talis sicut dicit apls. sp̄us pro- phētarū subiecti sunt eis, et fides informis facit miracula. Contractus tñ locute sumus in p̄ma cōſideratōe dū p̄t̄tē ecclē- siasticā descriptiōnū q̄ dñium ecclēsiasti- cum dici p̄t̄. Preterea civile dñium seu politiciū est dñium peccati occasione intro- ductū, nō cōpetē plurib⁹ exq̄ retinib⁹ abdicabile seruata vel nō seruata charitate fundatū in legibus cīviliib⁹ et politiciis fīm quas p̄t̄ abq̄ican, vendendo, donādo, ne-

De Origine

gligendo. p̄mutando. Unde et apud ecclasiasticos inuenit tale dñm; suo mō. Nec fundat in caritate. nec in fide. qm̄ apud infideles et iniustos peccatores. iuste manet tale dñm. Postremo tādē habitus sermonē de iusticia. de iure. de lege. de iurisdictōe. de dñio loquamur aliquid de politia describentes eam q̄ est cōitas ordinata ad finem aliquē pfectum. Est aut̄ ordinatio v̄l'ordō/p̄tū disparūq̄ rērū sua vniciq̄ tribuēs dispositio. Connentigit p̄fusus ordo cum iusticia q̄ dat vniciq̄ qd̄ suū est. Propterea dīmī fuit enīstum p̄ p̄pheram q̄ opus iusticie est pax. Curita: Plane q̄r nihil aliud est pax q̄r dñis tranquillitas. Hanc vō tranquillitatē ordinis facit iusticia. ins suū vniciq̄ tribuēs qua in redictū est. Iusticia et pax osculate sunt. Policariū vō alia est celestis. de qua nibil ad p̄ns. Alia est humana duplex viator. Una q̄ vulgato et appropriato nomine ecclasiastica. altera secularis. Secularis aut̄ dividit ab Aristotele politisante in tres. Quarū primā vocat regnum scđam dicit aristocratiā. terciā noīat vocabulo generali appropriate politiā. quā dīcere possimus tymocratiā. Describit̄ regnū qd̄ est politia sub uno bono. Vel exp̄s suis q̄ est cōgregatio cōitatis perfecte sub uno fīm leges suas bonas pro republica. Dic̄t aut̄nus ille bonus vel rex vel imperator seu monarca qui nō p̄pū principiā liter sed cōe bonū intendit in suo principatu. Describit̄ aristocracia q̄ est politia sub paucis bonis. vel exp̄s suis q̄ est cōgregatio cōitatis pfecte. sub paucis bonū reipublice p̄ leges suas principaliter intendentibus ut Senatus. Describit̄ politia appropriato nomine seu tymocratiā q̄ est politia sub plurimis bonis. Vel exp̄s suis. q̄ ē p̄gregatio cōitatis pfecte sub plurimis vtilitatem reipublice p̄ leges suas principaliter intendentibus. Dic̄t pfecta cōitas ad disserētā yconomice cōuersatōis q̄ sibi pfecte nō sufficit. Dic̄t fīm leges suas. qm̄ in hoc attendit principatus dñantis. si fīm leges suas inueniat vitro regere politiā. alie na legē non artat. Omnis idcirco politiā ecclesiastica sine dñetur unus. si ue pauci. sine plures boni. dī p̄p̄e diuina

q̄r fīm leges sup̄naturalē debet quilibre regulationē accipe. Et ita p̄spicū est q̄ tre iste policiē vniū in ecclēsia aliter q̄ in ciuili policiā. p̄pter dīmī legis vnitatem. Perspicū est p̄nr q̄nem hanc sapere blasphemiam et heresim pelagianā. si in ecclasiastico regimine theologia p̄poni debet aliter scie naturali vel humanae. Non ei sumit̄ hic ecclēsia p̄ templo materiali qd̄ edificare melius sc̄ret lathomus q̄ theologus aut iurista. Nec de ecclēsia tamē, do dī fieri sermo p̄ solis p̄uentib⁹ redib⁹ iurisdictōnibus ecclasiasticis ad tralitatem et vītā hanc civile respicētibus qm̄ esset hoc pure gētiliter sape. Nam aīales etiā de ecclēsia plerūq̄ cōcipiunt. put̄ opib⁹ et verbis insinuat extollentes usq̄ in celū. si quis ep̄s aut abbas laborauerit et stent menia et p̄dia cum suis iurisdictōibus et p̄mittat ruere subditos et errorū deuia in fide catholica et bonis morib⁹. Sic aut̄ possit secularis unus expertus yconomus. indicari frequēter vtilior in ecclasiastico regimine q̄ theologus aut iurista. Considerari igit̄ debet ecclēsia put̄stituta est a xp̄o supra firmā petrā fidei ad finē sup̄naturalē fīm legē euangelicā. et sacre scripture dīmītis reuelate. fīm quam debet regulari iudicāt̄ de fide et morib⁹ subditōw. qm̄ rectū est index sui et obliqui. Pro qua fide cōseruanda si deberemū cūna romana cōstitui auditores canit̄ fidei in theologia peritissimi nec comp̄t̄ morib⁹. quas causas oēs dicūt̄ aliqui ad sedem ap̄licam referendas esse. licet hoc in mis generaliter intelligant. Attendantur si hoc eque rōnabiliter fieret. sicut auditores causarum p̄phanarū sunt ordinari et collegialiter instituti. P̄sumus cōformiter ad p̄dictā p̄bi politiā tripliū distingūcam in naturali regimine. politiā ecclēsiascīam dividere. q̄ alia est papalis. alia collegialis. alia synodalis seu concilii generalis. Papalis imitāt̄ regalem. Collegialis dīmī cardinaliū imitāt̄ aristocratiā. Synodalis generalis imitāt̄ politiam seu tymocratiā. Vel potius est pfecta politia q̄ resultat ex oīib⁹. Bunt et aduerso politiā si taliter appellari merent̄. q̄ non libero et tanq̄ paternali regimine dūcuntur.

sicut p̄cedentes, sed dispotico & vili ingo-
trahunt, vel ex ap̄io demente p̄mittente
deo qui regnare facit ypocritā dicere Job
ap̄ter p̄tā populi. Vel aliunde iusto eius-
dem de iudicio. Vocat aut̄ eas Ansto. i.
Tyrannidē. Alterā oligarchia. Tertiā de-
mocratiā. In tyrannide p̄sider enīs p̄i-
um tantūmodo bonūs inquirens, volens
subditos impotentes, indoctos & diuisos
ab invicē esse. In oligarchia p̄sider p̄anci-
sitis p̄titiōis sup̄ alios. In democratiā p̄-
sider sibj̄p̄i multitudiō neḡybiq̄nt vni-
quisq̄ q̄ sua sunt, nō que coia. Logno-
scet ex his studiosus lector, si possit in ecclē-
siastica policia tale aliqd̄ tripliciter p̄portio-
nabiliter inneniri. Deniq̄ de politiis mir-
abilis exp̄ssimus. q̄m fere nulla est q̄ mi-
xionē excludat sed a p̄dominanti talis v̄l-
talism nominat. Nec v̄o latius explicata se
in tractatu quodā de vita spirituali. Et in
sermone illo. Bedit ei pater oia in manus.

Epilogus p̄missoriū.

Epilogando dicim⁹ q̄ a pri-
ma iustitia deriuat. Ius ge- **X**
neraliter in omnē creaturā spe-
cialiter in creaturā rōnalem et
hoc s̄m multiplices leges. Se-
cundū ap̄ie diuinā, s̄m pp̄ie naturalem
s̄m canoniciā, s̄m ciuilē, fundat̄ inde p̄i-
cipata iustitia imitatrix diuina. De hic iu-
risdictione quadruplex s̄m quadruplicē legē
ap̄ie diuinā ap̄ie naturalem, canonicā & ci-
uilem. Et de qualibet h̄az duplicitate habet
sermo pot. Quid alia est coercita in iuritus
alia doctrinal, directiva vel arbitaria seu
spontanea dici pot. Porro s̄m leges & iuris-
dictiones fundat̄ diuia. Ant̄ glorie. Alterā
iusticie originalis. Aliud ḡre gratificantis
Aliud euangelicū s̄m leges ap̄ie diuinās
Aliud euangelicū s̄m leges canonicas, ali-
ud politicū vel ciuilē, s̄m leges ciuilē da-
ras. Amplius v̄o fundat̄ s̄m p̄dicta diner-
se politie. Una regalis seu libera. Alterā s̄-
viliis & dispotica, & utraq̄ diuinitē in ecclē-
siasticā & secularem. Secularis libera et bo-
na diuinitē in regnum, in aristocraciā et ty-
mocriā. Terribilis & mala in tyrannidem
In oligarchiam & democratiaz. Ecclesiastica
bona diuinitē p̄portionabilit̄ in papatū in-

cardinalatū & synodū. Pala v̄o reip̄a ma-
gis huic aduerio tripliciter mō cognoscāt̄ q̄z
noīe. Landē sub ecclēsiastica policia con-
tinet appropriato noīe p̄tās ecclēsiastica q̄
p̄imo diuinitē q̄m vna est ordinis altera in
iurisdictionis. P̄testas ordinis duplex. Una
sup̄ corpus xp̄i v̄ez in consecratione. Alterā
sup̄ corpus xp̄i mysticū in sacroz ministratiō-
one. P̄tās iurisdictionis duplex. Una i so-
ro exteriori. Alterā in interiori. P̄testas i
exteriori duplex. Una coerationis seu corre-
ctionis s̄m legēz ap̄ie diuinā que est exco-
municatio. Alterā s̄m leges positivas, ca-
nonicas seu ciuiles q̄ iurisdictioni seculari
similis est. Rursus p̄tās iurisdictionis in
foro interiori duplex est. Una clavium sci-
entie & p̄tās in absolutione seu remissiōe
culparū. Alterā in pene cōmutatione p̄
largitionem indulgentiarū. Postremo
tripliciter h̄z considerari p̄tās ecclēsiastica.
Uno mō in se formaliter v̄l absolute, alio
mō vt in hoc vel illo supposito materialiter
se subiectine. Tertio mō visualiter v̄l exer-
citatiue. Usus v̄o quadruplex est licitus &
ratus, licitus & nō ratus, Illicitus & ratus
Illicitus & iuritus. Ratus v̄o dupl̄ vel d̄
ire vel de facto.

Conit tractatul⁹ magis ad inquisitionē
veritatis q̄ ad determinationē editus & p̄-
nunciatus Cōstantie, tempe generalis co-
cilii pro parte Cancellarii Panien. Anno
a nativitate domini. Ad. cccc. xvij. die. vi.
Februario.

Concordia quod ple-
nitudo potestatis ecclēsiastice sit in som-
mo pontifice & in ecclēsia. q̄uis nō omni-
no similit̄ & hoc sub triplici conclusione.
Linus declaratio patet et tractatu cui⁹ ti-
tulus est de potestate ecclēsiastica & de origie
iuris et legum.

Prima conclusio.

Conlitudo p̄tās ecclēsiastice cōplete ī
se plenitudinem duplicitis p̄tās, i. ordīs & iu-
risdictionis tā in foro interiori q̄ exeriori q̄
circa quilibet d̄ ecclēsia pot̄ immediate & ab-
sq̄ limitatōe exerceti clave nō errate. Sed si
errat p̄t̄ p̄ solā ecclēsiam sinodalit̄ cōgregata
erro: iudiciale corrigi, & ne fiat alterius lex